

Triatlon klub **Rival**
Monografija za deset

> 10

uvod

Deset godina postojanja u triatlonu bi se moglo brojiti kao trideset godina - deset po sportu.

Privući članove u ovako zahtjevan sport nije nimalo lako, no svako novo lice u klubu iznimno nam je zadovoljstvo i motivacija za daljnji rad, pogotovo ako se radi o nasmijanom dječjem licu. Stoga i bez sportskih postignuća, kojih u Rivalu ne manjka, sama činjenica da smo doživjeli deseti rodendan s tenedencijom stalnog rasta broja članova čini nas ponosnima i zadovoljnima. Iako smatramo da smo kvalitetno promovirali sport tijekom godina, za one koji možda još ne znaju triatlon sačinjava plivanje, vožnja bicikla i trčanje. Tim redom. Distance se razlikuju zavisno o disciplini triatlona a kreću se od supersprinta do discipline Ironman, dok je možda najpoznatiji olimpijski triatlon (za detalje o distancama pogledajte Glosar). No, o kojoj god disciplini triatlona, duatlona ili akvatlona da se radilo, svim je natjecateljima zajednička upornost, odlučnost i samodisciplina. O izdržljivosti da niti ne govorimo.

Triatlon je nastao 25. rujna 1974. godine kada se u San Diegu održava prva triatlonska utrka Mission Bay Triathlon. Sastojala se od 10 km trčanja, 8 km vožnje bicikлом i 500 m plivanja. Startalo je 46 natjecatelja, uglavnom članova atletskih i plivačkih klubova. Pobjednik Bill Phillips prešao je stazu za 55 min i 44 sek, a zanimljivo je da su svi natjecatelji završili utrku! Sudionici spomenutog triatlona, supružnici Judy i John Collins, 1978. godine organiziraju i prvu utrku Ironman na Havajima, koja privlači pažnju sportskih novinara a potom i svijeta.

Za mnoge ljubitelje izdržljivosti triatlon je bio ljubav na prvu utrku. Iz godine u godinu sport je stjecao brojne obožavatelje no vrhunac popularnosti dostigao je 2000. godine kada svijet gleda prvu olimpijsku utrku triatlona u Sydneyu. Iako je olimpijska distanca triatlona postala olimpijskim sportom još 1994. godine, tek je u Sydneyu sport doživio svoju premijeru na tom velikom natjecanju.

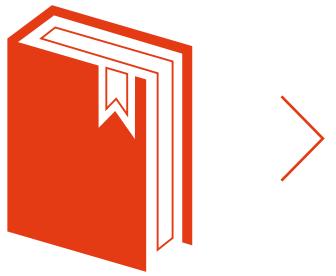
Stavimo li Hrvatsku u kontekst svjetskog triatlona, ne kotiramo loše. Zamalo smo imali predstavnika na Olimpijskim igrama u Kini 2008. godine, Zvonka Čubrića, a Dejan Patrčević konstantno je u europskom vrhu u duljim disciplinama. Za petama su im i Željko Šaban i Iva Tomic. Hrvatska juniorska reprezentacija također učestalo polučuje uspjehe, kao i napredni kadeti, a kako sport postaje sve popularniji novih nuda i potencijalnih svjetskih medalja sve je više.

Triatlon klub Rival osnovan je 2002. godine i od svojih je početaka imao predstavnike u hrvatskom triatlonskom vrhu, među seniorima, seniorkama, kadetima, kadetkinjama, veteranim te u kategoriji U23. Tijekom godina u svoju rastuću obitelj prikupili mnogo uspješnih sportaša, rekreativaca, djece, volontera i prijatelja kluba. Svi koji su makar i dan bili članom naše grupe oplemenili su Rival i svima im beskrajno zahvaljujemo.

Ovu smo monografiju stvorili kako bismo na jednom mjestu okupili uspjehe kluba, ali i neprocjenjive trenutke, zgode i nezgode, sjećanja i prijateljstva. Trudili smo se biti što točniji u rezultatskom i činjeničnom dijelu te se nadamo da smo to u velikoj mjeri uspjeli. Unaprijed se ispričavamo ako smo ikoga zakinuli, to nam nikako nije bila namjera. Rezultati su uglavnom preuzeti s internetske stranice HTS-a i mentalnih arhiva natjecatelja.

Pa neka odbrojavanje započne...

glosar

AKVATLON

SPRINT AKVATLON – disciplina u kojoj se trči 1,25 km, pliva 500 m i ponovno trči 1,25 km.

KLASIČNI AKVATLON – disciplina u kojoj se trči 2,5 km, pliva 1 km i ponovno trči 2,5 km.

DUGI AKVATLON – disciplina u kojoj se trči 5 km, pliva 2 km i ponovno trči 5 km.

DUATLON

SPRINT DUATLON – disciplina u kojoj se trči 5 km, vozi bicikl 20 km i ponovno trči 2,5 km.

KLASIČNI / OLIMPIJSKI DUATLON – disciplina u kojoj se trči 10 km, vozi bicikl 40 km i ponovno trči 5 km.

DUGI DUATLON – disciplina u kojoj se trči 20 km, vozi bicikl 80 km i ponovno trči 10 km.

TRIATLON

SUPERSPRINT TRIATLON – disciplina u kojoj se pliva 375 m, vozi bicikl 10 km i trči 2,5 km.

SPRINT TRIATLON – disciplina u kojoj se pliva 750 m, vozi bicikl 20 km i trči 5 km.

OLIMPIJSKI TRIATLON – disciplina u kojoj se pliva 1,5 km, vozi bicikl 40 km i trči 10 km.

SREDNJI (DVOSTRUKI OLIMPIJSKI) TRIATLON – disciplina u kojoj se pliva 3 km, vozi bicikl 80 km i trči 20 km.

DUGI (TROSTRUKI OLIMPIJSKI) TRIATLON – disciplina u kojoj se pliva 4 km, vozi bicikl 120 km i trči 30 km.

HALF IRONMAN – disciplina u kojoj se pliva 1,9 km, vozi bicikl 90 km i trči 21,1 km.

IRONMAN – disciplina u kojoj se pliva 3,8 km, vozi bicikl 180 km i trči 42,2 km.

ZIMSKI TRIATLON

SPRINT ZIMSKI TRIATLON – disciplina u kojoj se trči 3 – 4 km, vozi brdski bicikl 5 – 6 km te prelazi 5 – 6 km na skijama.

KLASIČNI ZIMSKI TRIATLON – disciplina u kojoj se trči 7 – 9 km, vozi brdski bicikl 12 – 14 km te prelazi 10 – 12 km na skijama.

TIMSKI ZIMSKI TRIATLON – disciplina u kojoj se trči 2 – 3 km, vozi brdski bicikl 4 – 5 km te prelazi 3 – 4 km na skijama.

BRICK TRENING – treniranje dviju disciplina zaredom, bez prekida. Termin se najčešće odnosi na kombinaciju treninga bicikliranja i trčanja.

ETU – European Triathlon Union

HTS – Hrvatski triatlon savez

ITU – International Triathlon Union

KH – Kup Hrvatske

MELEZ – Igor Malešević

NENO – Nenad Šimičić

PH – Prvenstvo Hrvatske

SP – Svjetsko prvenstvo

ŠEGI – Damir Šegota

U23 – kategorija natjecatelja od 18 do 23 godine starosti; uključuje juniore koji se imaju pravo natjecati u olimpijskoj distanci.

ŽIVAC – Damir Živković

2002. Entuzijazam kao gorivo

Triatlon klub Rival osnovan je 20. 2. 2002. godine i odmah postaje članom Hrvatskog triatlon saveza. Te je godine klub okupio skromnih 12 članova, a svima koji su bili aktivno uključeni u same početke rada kluba spomen 2002. godine bez iznimke izmami smiješak na lice.

Beskraini sati pisanja molbi, organizacije prijevoza, sakupljanja sredstava i istovremeni pokušaji treniranja sada su slatka uspomena. Više se sati ulagalo u održavanje kluba nego u treniranje sporta, no entuzijazam, dobra volja i motivacija pionira riječkog triatlona bili su neslomljivi. Odlazak na utrke vlastitim automobilima, u cijelosti o vlastitom trošku te natjecanja u improviziranim dresovima, često i na državnoj razini, za pripadnike mnogih drugih sportova nezamislivi su. Rivalovcima je tada to bila jedina opcija i bez imalo kolebanja su je prihvatali.

Časna titula prvog predsjednika kluba pripala je Goranu Golčiću, a ljudi uključeni u nastajanje i prve korake Rivala bili su i Matija Golub, Dejan Ljubas, Igor Malešević, Sandra Marinić, Damir Šegota, Valentina Štimec, Mirsad Taletović i Damir Živković.

Na utrke prve sezone kluba odlazio je desetak optimista koji su koristili svaku priliku za upoznavanje s triatloncima i koji koristan savjet. Uzmemo li u obzir nepostojanje kanala Youtube, promatranje boljih triatlonaca na djelu, od njihove tehnike do opreme, bilo je neprocjenjivo. Uglavnom su to bili zagrebački kolege od kojih se moglo mnogo naučiti budući da su imali iskusnog trenera i podršku Grada. Triatlonske utrke 2002. godine nisu prolazile bez nastupa Ljubasa, Šegija, Živca, Meleza te, tada kadeta, Goluba.

Već 2002. godine odmah se rezultatski izdvaja tada junior Dejan Ljubas koji u svojoj prvoj sezoni ovog kombiniranog sporta osvaja titulu juniorskog prvaka Hrvatske u duatlonu. Tim rezultatom Dejan već najavljuje svoju prisutnost u samom vrhu hrvatskog triatlona u godinama koje slijede.

Rani Rivalovci nisu dugo čekali za organizaciju svoje prve utrke, već su iste godine osnutka, točnije 8. lipnja 2002. godine, organizirali ni više ni manje nego utrku za Kup Hrvatske u disciplini sprint triatlona. Bilo je to 1. otvoreno prvenstvo Lovrana i održavalo se u sklopu Fiumanke. Nastupio je sveukupno 41 natjecatelj, 33 seniora i seniorki te 8 kadeta i kadetkinja. Predstavnici Rivala bili su: Ljubas, Taletović, Štimec, Golub i S. Marinić.

► START PRVE TRIATLON UTRKE, LOVRAN 2002.

► GORAN GOLČIĆ (ČUČI)

GORAN GOLČIĆ

prvi predsjednik triatlon kluba Rival

★ > NAJDRAŽA DISCIPLINA: TRČANJE

Intervjue u monografiji otvaramo razgovorom ugodnim s prvim predsjednikom triatlon kluba Rival – Goranom Golčićem. Iako nikada nije bio aktivan natjecatelj u triatlonu, sport je oduvijek dio njegova života kao i života njegove obitelji. Nesebično je podijelio s nama vrijedna sjećanja o prvim triatlonskim koracima Rivala, i Rijeke uopće, na čemu mu najljepše zahvaljujemo.

▼ **Budući da ste jedan od osnivača prvog triatlon kluba u Rijeci, kako ste se upoznali s tim sportom?**

- Gledajući Eurosport. Vidjeli smo triatlonske utrke na sportskim televizijskim kanalima i učinio nam se sport jako zanimljivim. Damir Živković i ja plivali smo zajedno od ranih 70-ih, još na bazenu na Školjiću, i zajednički smo počeli prakticirati triatlon.

『 **Triatlon najčešće ljudima nije prvi sport. Jeste li se vi bavili kojim drugim sportom?**

- Bio sam plivač u Primorju u ranim danima, moje su discipline bilo ledno plivanje i mješoviti stil. U kategoriji pionira, to bi bili današnji kadeti, bili smo u vrhu jugoslavenskog plivanja. No, u mojoj su obitelji svih sportaši, osim mame. Otac (Josip Golčić) je trčao maratone i bio je prvak Jugoslavije u krosu, a kad smo odlazili na bazen, upravo je on inicirao trčanje nakon plivanja.

『 **Kako se klub financirao te prve godine?**

- Nikako. Entuzijazmom. Od Grada prve godine nismo dobili ništa, imali smo nešto novaca od članarina a ostalo je bilo o vlastitom trošku.

『 **A kako su vam izgledali treninzi?**

- Prvi pravi triatlonski trening organizirali smo Šegi, moj otac i ja još puno prije Rivala. Zamišljeno je bilo prvo otplivati 200 ili 400 m na bazenu na Kantridi, pa otrčati nakon toga do Preluka i natrag, nekih 5 – 6 km, i potom otpedalirati do Mošćeničke Drage i natrag. Nažalost, ja nisam završio tu pokaznu vježbu triatlona jer sam pao s bicikla u Voloskom nakon što mi je dijete istrčalo na cestu. Ostali sudionici su uspješno završili trening, čini mi se.

『 **Koje biste svoje sportske uspjehe izdvojili?**

- U triatlonu se nisam natjecao, najčešće sam bio sudac, službeni liječnik ili sam dodjeljivao pehare i medalje. No, od osobnih sportskih uspjeha izdvojio bih Plitvički polumaraton, tradicionalnu varaždinsku novogodišnju utrku i utrku Dan Uljanika. Strašno sam ponosan i na to što sam uspio svog sina zaraziti trčanjem.

『 **Sjećate li se neke anegdote iz triatlonske karijere?**

- Osim svog pada u Voloskom na prvoj trening-utrci, sjećam se i potencijalne nezgode na Prvenstvu Europe 2006. godine na Preluku. Naime, bio sam jedan od službenih liječnika na toj utrci i kolega i ja smo bili u čamcu za vrijeme plivačkog dijela natjecanja te smo skoro završili u moru jer čamac baš nije bio najstabilniji. Jako zanimljiv mi je bio i nastup na utrci koju je moj otac organizirao – 2 km trčanja unatrag! Održavala se na Costabelli kasnih 70-ih ili ranih 80-ih godina i sudjelovalo je, tj. spoticalo se, 15-ak natjecatelja. Nije to bilo ništa službeno, ali jako interesantno i neponovljivo.

『 **Biste li kao liječnik preporučili bavljenje triatlonom?**

- Bih, no kao i u svemu, svako pretjerivanje je loše. Triatlon je mazohistički sport i ozbiljno treniranje zahtijeva oko 4 sata nekakvog treninga dnevno, a tome bi trebalo prilagoditi i prehranu. Za manje ambiciozne preporučujem aerobne aktivnosti 3 puta tjedno.

『 **Bavite li se i danas sportom?**

- Da, lagano trčim, idem u duge šetnje sa psom, odlazim u teretanu 3 puta tjedno gdje radim uglavnom aerobne vježbe – trčanje na traci i vježbe na orbitreku, te kombiniram plivanje i saunu.

『 **Koja su Vam najdraža mjesta za trening?**

- Najviše volim trčati uz more i na stazama s blagim usponom. Najčešće trčim na Preluku, u Kostreni na gornjoj cesti i u kastavskoj šumi, gdje se održavaju utrke Zimske lige u kojima sam sudjelovao.

『 **Imate li kakvih sportskih planova za budućnost?**

- Nadam se da će još koju godinu rekreativno trčati ili brzo hodati i da će se još pokoći put, po običaju, popesti na Učku 1. siječnja.

『 I mi se nadamo i očekujemo novogodišnju čestitku s vrha Učke!

2003. Bilo kuda, Rival svuda

Drugu su godinu postojanja kluba obilježile čak 4 organizirane utrke, i to ne samo zasebne utrke, već su 3 bile povezane u kombinaciju gdje su se sakupljali bodovi iz svih triju utrka. Takva triatlonska kombinacija prvi je put organizirana u Hrvatskoj.

Prva je utrka bio 1. grobnički duatlon, utrka sprint duatlona bodovana za Kup Hrvatske i održala se na kružnoj pisti Automotodroma Grobnik. Nastupilo je 76 natjecatelja i svakako im je poseban užitak bio voziti bicikl na svjetski poznatom trkalištu motocikala i automobila. TK Rival imao je ukupno 12 predstavnika u utrci.

Drugi krug kombinacije bilo je 2. otvoreno prvenstvo Lovrana, utrka sprint triatlona bodovana za Kup Hrvatske međunarodnog karaktera koja se održala u sklopu manifestacije Fiumanka. Nastupili su natjecatelji iz Hrvatske, Slovenije i Italije što je bilo veliko priznanje za klub, a na startu se pojavio 71 natjecatelj.

Kronološki je posljednji dio kombinacije bilo 1. otvoreno Prvenstvo Hrvatske u akvatlonu, održano u Bakru. Utrka je bila dio manifestacije Margaretino ljetno, a suorganizatori utrke bili su SRD Luben i Grad Bakar.

Četvrta organizirana utrka održala se u Fužinama i bilo je to Prvenstvo Hrvatske u ekipnom sprint triatlonu. Nastupilo je 11 Rivalovaca: Elena Marjančević, Zoran Grahovac, Dejan Ljubas, Zvonimir Marinčić, Mateo i Nedjeljko Marinić, Igor Malešević, Siniša Radulović, Damir Šegota, Zdenko Tijanić i David Židan. Dejan Ljubas još je jednom dokazao svoj potencijal i najavio blistavu triatlonsku budućnost došavši 4. u ukupnom poretku i u svojoj kategoriji.

Rivalov najbolji natjecatelj, Dejan Ljubas, puno je lakše sakupljao medalje nego osnovnu opremu za trening, kao što vidimo iz Rivalovog pisma Županiji:

” Dostavljamo Vam izvješće o realizaciji proračunskih sredstava Županije koja su dodjeljena T.K. Rival iz Rijeke, ugovorom od 20. svibnja 2003. godine.

Cijena bicikle iznosila je 6.465,00 kuna a u tu cijenu uključen je i PDV. Na iznos od 3.000,00 kuna dobivenih od Županije T.K. Rival je izdvojio 2.000,00 a razliku od 1.465,00 kuna dodao je sam takmičar Dejan Ljubas.

Ovim putem zahvaljujemo Županiji da je prepoznala potrebu našeg takmičara te se obavezujujemo da ćemo na najbolji način opravdati uložena sredstva. Takoder Vas obavještavamo da je Dejan Ljubas već osvojio titulu prvaka Hrvatske u sprint duatlonu a u olimpijskom duatlonu osvojio je drugo mjesto te će sudjelovati na predstojećem prvenstvu Evrope u olimpijskom triatlonu za kategoriju U23, što će se održati u Luksemburgu 12.7. 2003.

Jedan nadasve zanimljiv i vrlo značajan sportski uspjeh postigao je 2003. godine Nedjeljko Marinić, za koji su se zainteresirali čak i mediji. Naime, Nedjeljko je tog ljeta ostvario svojevrstan hat trick u obliku tri 3. mjesta na značajnim riječkim sportskim manifestacijama. Na 2. riječkom polumaratonu ostvario je 3. mjesto u svojoj kategoriji, na lovranskom je triatlonu postigao isti uspjeh, dok je jedrilica u čijoj je posadi bio, na Fiumanki te godine došla, pogadate, treća. Nije se moglo bolje poklopiti ni da je bilo planirano!

Kao kratak rezime navest ćemo da se 2003. godine održalo 7 utrka za Prvenstvo Hrvatske u triatlonu, duatlonu i aquatlonu a Rival je nastupio na svima i ostvario 5 prvih mjesta, 9 drugih i 4 treća mjesta u pojedinačnim plasmanima u svim kategorijama te još 4 druga i 2 treća u ekipnim plasmanima.

▲ ZVONIMIR MARINČIĆ

DAMIR ŽIVKOVIĆ - ŽIVAC

sportski direktor triatlon kluba Rival

★ > NAJDRAŽA DISCIPLINA: BICIKLIZAM

⌚ > NAJDRAŽA DISTANCA: SPRINT TRIATLON

Damir Živković čovjek je koji je bez sumnje najviše uložio u Rival, u obliku vremena, truda, ideja, znanja, ali ponajviše srca. Obnašao je sve funkcije u klubu, od trenera preko tajnika i predsjednika, do sportskog direktora. Od milja zvani Živac neizostavan je dio Rivala a u razgovoru nam je sipao klupske bisere iz rukava, kako one podatkovne tako i one manje službene.

► Damire, otkud Vi u triatlonu?

- Ovako, ja sam živio u Italiji i radio u tvornici koja mi je bila daleko od kuće, stoga nisam išao doma za vrijeme popodnevne pauze već bih često otišao na obližnji bazen. Tamo su trenirali triatlonci i oni su me zainteresirali za sport. Plivao već jesam, a ubrzo sam počeo i lagano trčati a potom nabavio i bicikl. Vrlo brzo sam i prvu utrku odradio, to je bilo negdje 1997. ili 1998. godine.

▮ I, kako je prošla ta prva utrka?

- Bilo je to u Fumanama kraj Verone, i to otprilike samo dva mjeseca nakon mog prvog treninga trčanja. Utrka je bila sprint triatlon i baš sam za nju kupio bicikl, legendarni Chesini koji je još u klubu. Kod prvog mijenjanja brzina na utrci pao mi je lanac. Ali, sve u svemu, bilo je odlično! Završio sam utrku na 492. mjestu od 496 natjecatelja – jednu sam osobu prestigao a troje ih je odustalo.

▮ Kakvu ste triatlonsku scenu zatekli kad ste došli u Hrvatsku?

- Vratio sam se u Rijeku 2000. godine i potražio ljudi koji se bave triatlonom. Sjetio sam se da sam vidao Šegija, školskog kolegu, kako vozi specijalku pa sam potražio njega. Bili su tu još i Melez, Goran Golčić i Barbara Smilović s kojima sam plivao. U to je vrijeme postojavao klub Novi val koji je uključivao razne sportove, pa tako i triatlon, a vodio ga je Igor Jenul. Neko smo vrijeme djelovali u sklopu tog kluba no onda smo odlučili osnovati baš isključivo triatlon klub. I tako je u veljači 2002. godine nastao Rival.

▮ Kako su izgledali ti počeci?

- Plivačke smo treninge odradivali zajedno i te sam treninge ja vodio. Biciklirali smo isto zajedno ali bez nekog plana i programa. Trčali smo uglavnom individualno. Grad i Županija izlazili su nam u susret od samih početaka, osim prve godine postojanja, i uz nas su sve do danas.

▮ Je li bilo kakvih komentara okoline na triatlon tada?

- Bilo je pitanja "Je li to ono s loptom?" i "Je li to ono s puškom?", ali s time se susrećem još i danas.

▮ Već prve godine postojanja kluba odlučili ste organizirati utrku. Je li to prošlo glatko?

- Pa i nije baš otpreve. Prvi lovranski triatlon originalno se trebao održati u Kostreni, u sklopu Fiumanke i već je bila dogovorena staza. No, sedam dana prije utrke javili su nam iz Općine Kostrena da se ne može organizirati utrka zbog nekakvih administrativnih razloga. Onda je gospodin Perović, organizator Fiumanke, sredio da se utrka održi u Lovranu. No tu nije bio kraj problemima jer je nakon mjesta Kraj, nedaleko Lovrana, falilo 30-ak metara asfalta. Objećano nam je da će to biti asfaltirano do utrke, ali ja sam svejedno, za svaki slučaj, nabavio tepisone da pokrijemo taj dio u slučaju da se ne asfaltira. Naravno, cesta nije bila popravljena, ali ni mi nismo uspjeli razvući tepisone jer nije bilo dovoljno ljudi za takav pothvat. A na plivačkom dijelu su nam valovi malo odnijeli jednu bovu pa se drugi krug plivao malo duže.

▮ Nije nedostajalo uzbudjenja u Lovranu. No, puno je utrka prošlo od te prve do utrke Prvenstva Europe u Rijeci 2006. godine. Kakvi su dojmovi vezani uz organizaciju bili nakon tako velike utrke?

- Mi smo jako zadovoljni, no utrku europskog prvenstva bilo je teško organizirati: šest utrka u dva dana, 2 utrke olimpijskog triatlona, 2 utrke sprint triatlona i 2 štafetne utrke supersprint triatlona. U klubu nije bilo puno ljudi a mentalitet za volontiranje nije bio visokorazvijen. RSS nam je pomogao i angažirao sve riječke sportske klubove i njihove članove da se uključe u organizaciju, no još uvijek smo bili malo kratki s osobljem. No, najbitnije je da natjecatelji to nisu osjetili i imali smo samo pozitivne komentare. I delegati i natjecatelji su bili zadovoljni stazom jer je imala uspon i nizbrdicu, zavoje, ravnicu, bila je kružna i vrlo atraktivna jer je blizu mora.

▮ U klubu ste od samog početka, možete li tih 10 triatlonskih godina sažeti u jednu riječ?

- Ponos. I zadovoljstvo. Ali, prvenstveno ponos.

■ Kad već spominjete ponos, koji biste sportski uspjeh izdvojili kao svoj najveći?

- U triatlonu sam najponosniji na odradenu olimpijsku disciplinu triatlona. Trebalo mi je preko 3 sata, na Jarunu, u 7. mjesecu po zvizdanu, ali odradio sam ga! I još jednog u Splitu. A nevezano za triatlon, najveći su mi uspjesi svakako titula juniorskog prvaka Jugoslavije u disciplini 200 m ledno i brončana medalja u juniorskoj štafeti Jugoslavije u disciplini 4x100 m mješovito na juniorskoj Balkanijadi u plivanju 1975. godine.

■ Čestitamo. Jeste li aktivni još i danas?

- Redovito plivam, 3 puta tjedno, a kad stignem odvozim rutu bicikлом. Omiljen mi je dir magistralom pod Učkom, od Rijeke preko Mošćeničke Drage malo prema Istri i natrag, nekih 70 km.

■ Imate li kakve sportske planove za Rival?

- Klupska plan je dostignuti vrhunske rezultate jer imamo potencijala za to. Krajnji cilj bi bile Olimpijske igre. Naime, moja je vizija da se klub mora zasnovati na djeci. Nije uvijek bilo prilike pružiti djeci kvalitetne uvjete za trening, ali od izgradnje kompleksa Bazeni Kantrida 2008. godine, puno je bolja situacija. Bitno je da djeca ostanu u klubu i to pokušavamo kroz Školu triatlona, a dijelom i uspjevamo. Melezova grupa već je iznjedrila nekoliko kadetskih prvaka Hrvatske. Kad bi imali bolju finansijsku podršku, otisli bismo s pojedincima na jače međunarodne utrke u Sloveniju, Italiju, Austriju, i vjerujem da bismo polučili mnogo uspjeha. Sada su nam roditelji od iznimne pomoći i stvarno su velika podrška djeci. Ovom prilikom moram uputiti jedno veliko hvala i Mladenu Belčiću koji je bio trener djece 2006. i u kriznim trenucima kluba održao i djecu i klub na okupu.

■ Svakako hvalevrijedan čin. I za kraj, imate li kakvih osobnih sportskih planova ili želja za budućnost?

- Volio bih još koji put otploviti maraton Šilo – Crikvenica, a dugogodišnja neostvarena želja mi je otploviti dionicu Cres – Valun, samostalno. To je nekih 8,1 km.

■ Damiru želimo svu sreću u ispunjenju sportskih snova, i klupske i osobne.

The logo consists of the word "wüstenrot" in a bold, white, sans-serif font. The letters are partially cut off by three overlapping red rectangles of decreasing height from left to right. The background behind the text is a dark red gradient.

wüstenrot

www.wuestenrot.hr

2004. Uspješna berba medalja

U svojoj trećoj godini postojanja, Rival je imao 23 aktivna člana, i to: 3 kadeta, 5 juniora i 15 seniora, no još toliko ljudi nesebično sudjeluje u radu kluba i u organizaciji utrke 3. Rival Open. Također, u tečaj triatlona koji je klub organizirao bilo je uključeno 29 polaznika.

DEJAN LJUBAS

Najaktivniji članovi na natjecanjima bili su Dejan Ljubas, Elena Marjančević, Jana Heder, David Židan, Josip Lukač, Damir Šegota, Damir Živković, Željko Žic Solis, Mateo Marinić, Nedjeljko Marinić, Igor Malešević i Nenad Šimičić.

Treneri u klubu bili su Dejan Ljubas i Damir Živković, a za marketing se brinuo Krešimir Vukelić. Treninzi kluba odvijali su se na bazenu Kantrida, na stadionu, otvorenim cestama te u teretani.

Sezona 2004. započela je nabolje moguće – Dejan Ljubas osvojio je titulu absolutnog prvaka Hrvatske u olimpijskom duatlonu i drugo mjesto u sprint duatlonu, te drugo mjesto u olimpijskom triatlonu u kategoriji U23, a Elena Marjančević osvojila je prvo mjesto u juniorskoj kategoriji u supersprint triatlonu.

Treću godinu zaredom, Rival je organizirao triatlonsku utrku u sklopu velike sportske manifestacije Fiumanka 2004. Nakon prve dvije uspješno odradene utrke u Lovranu, te su godine utrku odlučili približiti Rijeci te ju organizirati na Preluku, budući da su se radovi na cesti u Lovranu oduljili. Utrka je bila Prvenstvo Hrvatske u sprint triatlonu i održala se 5. lipnja, te je sudjelovao 71 natjecatelj iz Slovenije, Italije i Hrvatske.

U natjecateljskoj sezoni 2004. godine, ukupno se održalo osamnaest utrka za Prvenstvo Hrvatske i Cup Hrvatske u triatlonu i duatlonu. Članovi triatlon kluba Rival nastupili su na petnaest utrka te su na utrkama za PH (Prvenstvo Hrvatske) osvojili 7 prvih, 4 druga i 1 treće mjesto i time postigli najveći uspjeh u kratkoj povijesti kluba.

U srpnju 2004. godine Rival je prvi put imao svoje predstavnike na utrci Ironman u Klagenfurtu, u Austriji. Ironman je izrazito zahtjevna triatlonska utrka u kojoj natjecatelji trebaju otploviti 3,8 km, odvoziti biciklom 180 km i naposljetku otrčati maraton od 42 km. Triatlon klub Rival u toj su izazovnoj utrci predstavljali Damir Mesec i Zoran Grahovac.

Valja spomenuti da je triatlon klub Rival u suradnji s biciklističkim klubom Kvarner izvan sezone, već u veljači 2004. godine, organizao iznimno zanimljiv zimski duatlon Grobnik – Platak. Staza je počinjala na Grobniku (300 m/nv), išla preko Gornjeg Jelenja (880 m/nv), te završavala na Platku (1180 m/nv), a sastojala se od 13 km bicikliranja i 9 km skijaškog trčanja.

U travnju 2004. godine, Rival organizira prvu školu triatlona u Hrvatskoj. Cilj je škole okupiti čim veći broj djece viših razreda osnovnih škola te ih kroz igru i zabavu postepeno uvoditi u ljepote triatlona.

► JOSIP LUKAČ

► KADETSKE SNAGE - JANA HEDER I MATEO MARINIĆ

**SPLITSKA
BANKA**

SOCIETE GENERALE GROUP

IN MEDIAS

d.o.o. za promidžbu i usluge

LCD VIDEO ZID KORZO

Direktor Neno Pavinčić mag.ing.

DEJAN LJUBAS

najuspješniji natjecatelj triatlon kluba Rival

★ > NAJDRAŽA DISCIPLINA: TRČANJE

⌚ > NAJDRAŽA DISTANCA: OLIMPIJSKA

Iako više nije aktivan član triatlon kluba Rival, Dejan Ljubas svakako je najspominjanija osoba u ovoj monografiji, posebno u rezultatskom dijelu. Bio je i u osnivačkom odboru kluba a o njegovim sportskim uspjesima dovoljno je reći da je već na prvom nastupu za Rival 2002. godine pobjedio u juniorskoj konkurenciji. Slijedi zanimljiv razgovor s daleko najuspješnijim triatloncem Rivala.

“ **Dejane, sreća Rivalova da si se našao u triatlonu, ali reci nam kako si se odlučio za taj sport?**

- Prvi sam put čuo za triatlon od Zdenka Tijanića. Ja sam bio u atletskom klubu Kvarner, a Zdenko je dolazio na stadion popraviti trčanje kako bi bio bolji triatlonac. I tako me on zainteresirao za taj sport. Prvi duatlon odradio sam 2000. godine na Preluku kojeg je organizirao Zdenko. Nastupilo je još članova atletskog kluba – Tomislav Skender, Robert Kišerlovska...

▮ **Spominješ članstvo u atletskom klubu, i prije si se bavio sportom?**

- Da, još kao dijete privlačili su me borilački sportovi i kratko sam trenirao taekwondo no odustao sam zbog neredovitih treninga. Onda se počinjem baviti skijaškim trčanjem i tu se zaljubljujem u sportove izdržljivosti. Negdje 1997. nagovaram tatu da me upiše u atletski klub gdje sam u kadetskoj ekipi bio prvak Hrvatske u krosu 1998. u Požegi. Tada polako počinjem trčati i ulične utrke i srećem Zdenka koji me nagovara na triatlon.

▮ **I, kakvi su bili tvoji počeci triatlona?**

- Sjećam se da je Šegi spomenuo da se neki triatlonac vratio iz Italije pa sam se poveslio da će naučiti dosta od njega. A kad tamo, Damir Živković! Od Damira sam naučio dosta o plivanju a slobodno mogu reći da nije bilo njega danas ne bi bilo niti Rivala.

▮ **Čujemo da si na prvom treningu plivanja “potonuo k'o sjekira”. Damir to često kaže kao podršku plivačkim početnicima i time im ulijeva nadu da će se razviti u prave plivače.**

- Da, plivanje mi je bila najslabija karika a sva su tri sporta jako bitna u triatlonu: na plivanju ne smiješ zaostati, na biciklističkom dijelu taktiziraš i na trčanju rasturiš svih.

▮ **Hvala na savjetu. Čujemo da si ti smislio ime “Rival”, je li to istina?**

- Je. Osnivačka skupština bila je u Boriku na Pećinama i bili su prisutni Damir Živković, Damir Šegota, Mirko Hrvojić, Mirsad Taletović i ja, ako se dobro sjećam. Ime je trebalo biti na latinskom ili hrvatskom jeziku, a Šegi je htio nekakav “val” da bude u nazivu jer njega to asocira na triatlon. Tada sam ja predložio Rival, kao riječki val ali i rivalstvo i Damir Živković je odmah povikao “To je to!”.

▮ **Odlično ime, čestitamo na ideji! Uglavnom, je li ti taj početak rada kluba ostao u lijepom sjećanju?**

- Godina 2002. bila je najentuzijastičnija godina – obilježena borbom za klub i promocijom kluba. Tada su već postojali jaki klubovi poput Pule, Rudolfa Perešina, TK-a “Petar Zrinski” i Splita. No, i Rival odmah po osnutku stupa na scenu.

▮ **Bio si na dosta utrka, koju bi izdvojio kao najdražu?**

- Najveći uspjeh mi je trostruka pobjeda na duatlonu u Donjoj Stubici. A utru koju bih izdvojio je duatlon u Donjoj Stubici 2008. godine kad sam došao bez previše treninga i bez očekivanja i razvalio svih. Ali izdvojio bih i utrke u Rovinju gdje je bio najbolji ambijent i ostavljale su najbolji dojam općenito. Iako sam na prvom triatlonu u Rovinju mislio da će se utopiti.

► **Bio si i na brojnim utrkama izvan Hrvatske, kako bi ih usporedio s hrvatskim utrkama?**

- Nebo i zemlja. Honda i Fićo. Utrke vani su doživljaj, a utrke u Hrvatskoj su... utrke. Najbolje hrvatske triatlonske utrke bile su Prvenstvo Europe na Preluku 2006. godine i Kostrenski triatlon. A pohvaljujem i Željka Lukinu u svom radu u organizaciji utrka. Utrke kod nas mogu postati bolje jedino ako se sport omasovi i zainteresiraju se sponzori.

► **Sudeći po uspjesima, mnogo si trenirao. Kako ti je izgledao uobičajen dan?**

- Budjenje u 4,30 sati ujutro, u 5,15 mi je išao prvi bus s Grobnika i promjenio bih ih 3 do bazena. Plivački trening trajao je od 6 do 8 sati ujutro. Nakon plivanja bih išao kući i onda kasnije opet na vožnju biciklom ili trčanje. Takav je tempo trajao od 2003. do 2006. godine. Lakše dane bih trenirao 2 do 3 sata, a teže 6 do 8 sati dnevno.

► **Kako si usklađivao tako naporan sportski život s privatnim životom?**

- Nije bilo privatnog života.

► **Spomenuo si da si žustar tempo treninga održao do 2006. godine. Prestaješ li tada s treninzima?**

- To mi je bila zadnja sezona jer sam se nakon toga morao zaposliti, ali sam se još uvijek natjecao. Taj prekid je bio iz puko finansijskih razloga. Od triatlona se nažalost ne živi. Onih 6 – 8 sati treninga dnevno mi je zamijenilo 10 – 12 sati na poslu dnevno.

► **Je li bilo kakvih anegdota u tvom triatlonskom životu, pogotovo u počecima kad je triatlon još bio poprilično nepoznat sport?**

- Prije sam često odlazio na biciklistički trening u Sloveniju, do Jelšana na biru i natrag, i sjećam se da je jednom policajka na carini pri mom prelasku granice otkomentirala "Ah, vi biciklisti!". Na to sam joj ja rekao da sam triatlonac i pitao ju ako zna što je to, pa mi je odbrusila "Šta sad ti mene ispituješ, ajde briši!".

A bilo je i standardnih pitanja poput "Je li to ono kad trčite po planinama?", "Je li to ono s puškom?", "A to je ono što pucate loptom!" i slično.

► **Bi li preporučio bavljenje triatlonom?**

- Triatlon je za mene najljepši sport jer su to tri sporta u jednom i u svakom moraš biti vrhunski da bi bio vrhunski triatlonac. Ako pričamo o rekreativnom bavljenju triatlonom, tu nema loših strana, za profesionalno bavljenje je loša strana jedino ona finansijska.

Sjećam se jednom kad smo klupske kolege Mirsad Taletović i ja bili na Jarunu i išli smo biciklima do dućana. U kontra smjeru dolazio je neki gospodin na biciklu i čudno nas je gledao. Rekao sam Mirsadu: "Tip sad sigurno misli Vidi profesionalci na specijalkama", a Mirsad je na to rekao: "Prije smo mi specijalci na profesionalalkama!".

► **Vidiš li se u budućnosti u Rivalu?**

- Vidim se u Rivalu kao član a možda i nešto više jednog dana. No, za sada mislim uživati i dalje u avanturističkim sportovima i cilj mi je jednog dana završiti utrku Ironman. Prošle sam godine prvi put organizirao grobnički trekking s ciljem promocije grobničkog kraja i nadam se da će ta utrka zaživjeti i biti još uspješnija u budućnosti.

► I mi se nadamo, a sve čitatelje monografije pozivamo početkom svibnja na start utrke "Grobnik trekking"!

LJUBAS U SVOM PREPOZNATLJIVOM
DRESU NA BRIJUNIMA

2005. Polagan, ali siguran napredak triatlona

Odmah ćemo dočarati kontekst 2005. godine i navesti da se triatlonska scena u Hrvatskoj polako ali sigurno osvjetljava te da Hrvatska ima 2 predstavnika na ljestvici ITU (International Triathlon Union).

Bodove za ljestvicu zaslužili su Dejan Patrčević, na 188. mjestu, te Zvonko Čubrić, na 336. mjestu, obojica iz Zagreba.

I 2005. godine Rival nastavlja sa školom triatlona u kojoj nastoji okupiti što više osnovnoškolaca i kroz igru i zabavu ih uvesti u svijet triatlona. Te se godine, u suradnji s biciklističkim klubom Kvarner, ponovno organizira i zimski triatlon sa startom na Grobniku. Također, predsjednik kluba Damir Živković te godine odlazi s reprezentacijom na europska prvenstva u triatlonu sakupljajući iskustva i savjete za organizaciju velike triatlonske manifestacije koja će se godinu poslije održati na Preluku. Naime, 2005. godine potvrđeno je održavanje Prvenstva Europe za kategorije U23 i kadete 2006. godine u Rijeci, na Preluku. Rekordnih 110 natjecatelja na utrci Rival Open 2005. godine potvrdili su atraktivnost staze za veliko natjecanje iduće sezone.

Na raznim triatlonskim, duatlonskim i akvatlonskim natjecanjima diljem Hrvatske, kao i izvan nje, Rivalovi su natjecatelji ostvarili značajne uspjehe. Ukratko, Dejan Ljubas bio je ukupni pobjednik Kupa Hrvatske u duatlonu za seniore i u triatlonu za seniore, trostruki pobjednik pojedinačnih utrka triatlona te je osvojio brojne druge medalje. Također je nastupio na nekoliko međunarodnih

DOBRE VIJESTI

www.etu-triathlon.org

To: Croatian Triathlon Federation
Date: 24 August 2005-08-24
Subject: Confirmation

Dear Friends,

Herewith, I confirm that upon decision of the ETU Executive Board in Budapest (May 2005) and in Lausanne (August 2005) the 2006 ETU Youth and U23 Triathlon European Championships has been awarded to the city of Rijeka (Croatia). The proposed date for the championships is 09 July 2006.

I am looking forward to work with you in the next 10 month on a successful championship in Rijeka!

On behalf of the ETU Executive Board,

Gergely Markus
Secretary General

President – Marisol Casado (ESP)

Vice-president – Klaus Muller-Ott (GER), Treasurer – Philip Schaedler (LIE)
Executive Board – Rob Barel (NED), Vera Carvalho (POR), Jasmine Flatters (GBR), Michel Knepper (LUX),
Kent Magelund (DEN), Kathleen Smet (BEL)

General Secretary – **Gergely Markus** (HUN)
H-1143, Budapest, Istvánmező ut 1-3.
Tel: +36 1 460 6908 Fax: +36 1 460 6909
E mail: gergely.markus@etu-triathlon.org

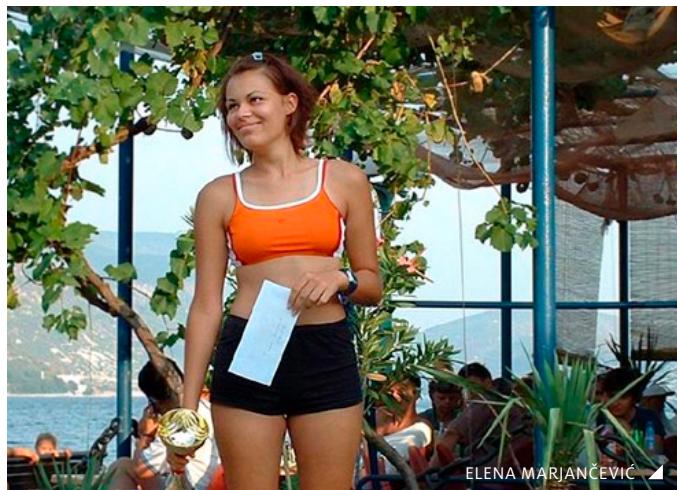
natjecanja, te u Bardolinu osvojio 47. mjesto (od 1000 natjecatelja!), 28. mjesto na utrci u Trevisu, 10. mjesto u Sofiji, te 52. mjesto na Prvenstvu Europe do 23 godine u Mađarskoj. Naglasit ćemo da je 2 posljednje navedene utrke odradio kao član triatlonske reprezentacije Hrvatske.

Elena Marjančević bila je ukupna pobjednica Kupa Hrvatske u juniorskoj kategoriji u duatlonu i triatlonu, te dva puta osvojila prvo mjesto u utrci.

Kadetkinja Jana Heder tri je puta osvojila prvo mjesto u utrci triatlona te jednom treće mjesto u utrci duatlona.

Od ostalih uspješnih članova izdvojili bismo Ivu Tomić, Manuela Todeskini, Matea Marinića, Damira Meseca, Gorana Žunića, Josipa Lukača, Nenada Šimičića, Damira Šegotu, Zdenka Tijanića, Nedjeljka Marinića i Igora Maleševića.

Godine 2005. prvi se put organizirala zimska duatlońska liga na klupskom nivou. Iako su nastupali samo članovi kluba Rival, nije nedostajalo uzbudjenja i borbenosti. Natjecanja su se održavala u Kostreni te su bila odlična priprema za nadolazeću sezonu te prilika vježbanja veoma podcijenjene zone izmjene.

NENAD ŠIMIČIĆ - NENO

predsjednik triatlon kluba Rival

- ★ > NAJDRAŽA DISCIPLINA: SVE
- ⌚ > NAJDRAŽA DISTANCA: SVE

Vrlo opušteni sugovornik Nenad Šimičić važna je osoba u čak dva triatlon kluba – predsjednik je Rivala ali i potpredsjednik novoosnovanog triatlon kluba Rab. S jedinim sportskim ciljem da uživa u treningu, Neno je s nama podijelio lijepa iskustva i dragocjene savjete.

■ **Neno, otkada ste Vi u Rivalu?**

- Od kraja 11. mjeseca 2002. godine. Za triatlon sam bio prije čuo ali nisam točno znao distance, a došao sam u klub na poziv Meleza s kojim sam plivao kao dijete u Primorju. Na bazenu sam sreo i Živca kojeg isto znam odmalena s bazena. I tako... tada sam već rekreativno trčao i odradio polumaraton Ivan Starek u Zagrebu 2002. godine. To mi je bila prva utrka. Onda sam početkom 2003. kupio polovnu specijalku Shock Blaze, koju još i danas vozim, i bio sam spreman za prvi duatlon.

■ **Kako je prošao prvi duatlon?**

- Odlično. Bio je na Grobniku i bio sam jako zadovoljan jer sam mogao držati tempo od početka do kraja utrke. I staza je bila super.

▀ A triatlon?

- Nisam ja baš puno triatlona odradio. Prvi pokušaj mi je bio 2005. godine na sprint triatlonu na Preluku gdje mi je na samom početku biciklističkog dijela utrke pukla guma. Drugi pokušaj je bio u Zaprešiću na sprint triatlonu i bio sam 2. u kategoriji. Olimpijski triatlon još do danas nisam imao priliku završiti.

▀ Imate li posebno dragu disciplinu ili distancu?

- Ne mogu se odlučiti, sve su mi jednako drage. Plivao sam još kao mali tako da to volim odmahena, trčao sam dosta kad sam imao slobodnog vremena pa mi je i to prirasio srcu, a biciklizam mi je falio pa sam to posebno zagrizao te mi je i to vrlo draga disciplina.

▀ Mnogi će Vas prepoznati po trčanju s maskicom u zimskim mjesecima, koji su razlozi?

- Imam dosta osjetljive dišne puteve i nakon što bih se razbolio nakon svakog zimskog trčanja u početku, odlučio sam se za maskicu. I to ne one mekane, nego pravu pitursku maskicu. Ona mi je najbolja. I to mi pomaže, više nemam problema s prehladom.

▀ Odlično, koristan savjet. Budući da ste još aktivni, kako Vam izgledaju treninzi s obzirom na smjenski rad?

- Evo, recimo danas, nakon noćne smjene sam odspavao 3 - 4 sata, otisao raditi u masliniku pa opet na posao. Ako ne idem u maslinik onda u to vrijeme treniram.

▀ Budući da uglavnom nastupate na duatlonima, sigurno trčanje i biciklizam mnogo trenirate. Možete li s čitateljima podijeliti svoje najdraže staze za trening?

- Najdraža biciklistička ruta mi je prema Sloveniji: Permani – Rupa – Klana – Studena – Ilirska Bistrica – Podgrad i preko Pasjaka natrag. Ili preko Lovrana do Plomina i natrag. Te dvije bih izdvojio. A što se tiče trčanja, pokušavam izbjegći trčanje po asfaltu pa preferiram gorski kraj, trim stazu u Kostreni i kastavsku šumu.

Glavno je da uživam, ako to ne radiš iz gušta – ništa od toga. Čovjek na trening treba dolaziti odmoran i uživati u toj aktivnosti, bez opterećenja da nešto mora. Ja sam se 2006. godine prijavio za utrku Ironman u Mađarskoj i spremao sam se cijele godine za nju. No, uveli su mi noćne smjene na poslu i znao sam da neću moći dobiti dovoljno slobodnih dana u špici sezone pa nisam mogao otići, ali što sad. Žao mi je ali ne živciram se oko toga. Samo i dalje treniram.

✓ Za svaku pohvalu! Recite nam više o Vašem triatlonskom angažmanu na Rabu.

- Radim već par godina u organizaciji rapskog triatlona i na Rabu me nazivaju čudakom jer sam obavljao sve stvari da se utrka realizira. Naravno, imam pomoći sa svih strana ali tamo kad idem po raznoraznim uredima, uvijek vide samo mene.

✓ Vaša kći, Mia Šimičić, također je bila uspješna triatlonka. Jesu li otac i kći trenirali zajedno?

- Mia je plivala nekoliko godina, a onda sam je ja namario da trči sa mnom. To je išlo vrlo postepeno i uz puno strpljenja, ali protrčala je. Onda kad je vidjela da može, više nije trčala sa mnom. Triatlon je težak sport i dijete ga treba zavoljeti da bi ga moglo trenirati kako treba. Puno je radila sa svojom grupom i trenerom Bojanom Prokopom i 2009. godine je došla do kadetske reprezentacije. No, počela je srednja škola i sad je na pauzi od sporta.

✓ Smatrate li da su djeca važna u triatlonu ili se klub treba usredotočiti na seniore?

- Djeca su najbitnija u klubu i klub na neki način polaže ispit na djeci. I roditeljima. Naprimjer, ako se nakon

utrke javi nezadovoljstvo rezultatom kod djeteta, jako je bitno 'podignuti' ga/ju. Potrebna je pozitivna klima u klubu da bi se zadržala djeca. A Rival trenutno ima skoro najbolje uvjete za rad s djecom u Hrvatskoj, zahvaljujući kompleksu bazena i Maloj ligi u trčanju.

Kad spominjem Malu ligu, sjećam se jednom smo pokušali privući i roditelje i djecu na Malu ligu pa smo odlučili napraviti roštaj. Kupio sam 10-ak kila srdela i očistio sam ih (tada sam isto dobio kompliment da sam lud), pripremio gradele, drva, sokove i pekli smo to na Invalidskoj plaži na Biviju. Bio je to pun pogodak jer su roditelji navalili na te srdele i ne bi bilo na odmet da smo imali još 10 kila!

✓ Zvuči zabavno. Za kraj, imate li kakvih neostvarenih sportskih želja ili zacrtanih planova za budućnost?

- Ne, volio bih probati skijaško trčanje, to mi se čini zanimljivo. Glavno mi je da nastavim guštati u treninzima kao i do sada, ne razmišljam previše o utrkama.

✓ Sve pohvale za tako opušten i zdrav stav prema sportu. Želimo Vam još mnogo godina guštanja!

► RIVALOVA EKIPA U MALINSKOJ 2009. GODINE

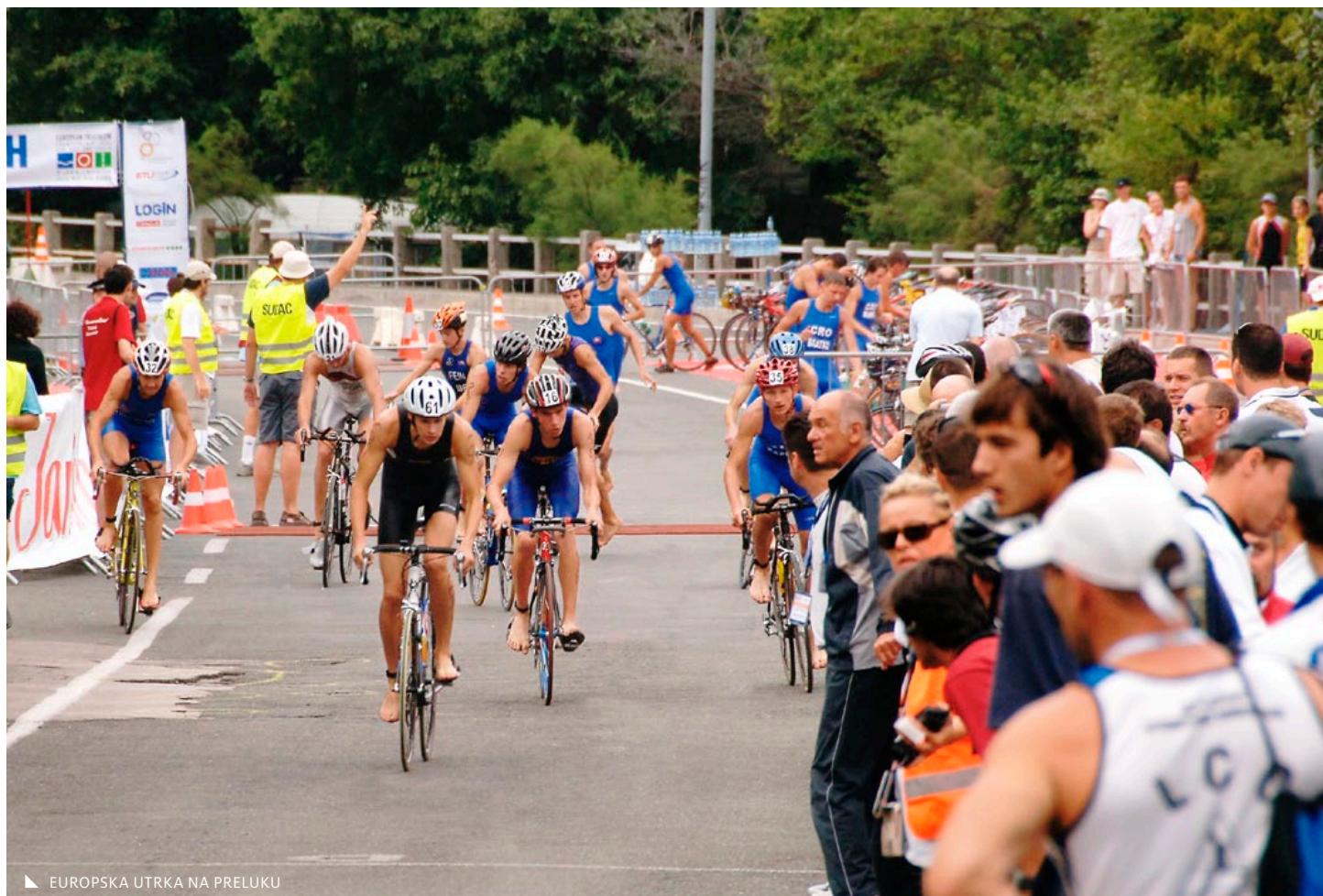
2006. Preluk - prijestolnica europskog triatlona

Broj registriranih sportaša triatlon kluba Rival 2006. je godine bio 22, 16 u seniorskoj kategoriji, 4 u juniorskoj i 2 u kadetskoj kategoriji. Ostalih je članova bilo 20, a upisanih polaznika Škole triatlona 19.

Klupske su prostorije iz dvorane "3. maj" preseljene na Trsat, u kućicu na području bivše vojarne, današnjeg Filozofskog fakulteta na Kampusu. Predsjednik kluba ponovno je bio Damir Živković, dok se u ulozi trenera prvi put pojavljuje Mladen Belčić.

Godina 2006. zasigurno je jedna od bitnijih godina u povijesti kluba. Te je godine na Preluku održano Prvenstvo Europe u triatlonu za kategorije U23 i kadete. Još godine 2005. proveden je inspekcijski pregled lokaliteta za održavanje natjecanja i smještaj učesnika. Nakon vrlo pozitivnih ocjena generalnog tajnika ETU-a i prezentacije Rijeke i okolice, Rijeci je povjerena organizacija Prvenstva Europe u triatlonu za U23 i kadete.

► EUROPSKA UTRKA NA PRELUKU

To veliko natjecanje održalo se 8. i 9. srpnja na Preluku, a omogućilo ga je 237 volontera. Nastupilo je 324 triatlonca i triatlonki. Natjecanjem su u mladim kategorijama dominirali A. Brownlee (Velika Britanija), L. Salvisberg (Švicarska) i M. De Ponti (Italija), a kod žena A. Mazzetti (Italija), Y. Yelistratova (Ukrajina) i A. Thorrrington (Velika Britanija). U kategoriji U23 slavio je W. Clarke (Velika Britanija), srebro je osvojio njegov sunarodnjak O. Freeman, a broncu B. Pocsai (Mađarska).

Najbolje plasirani Hrvat bio je upravo Rivalovac Dejan Ljubas koji je utrku završio na 53. mjestu.

Kategorija U23 u ženskoj konkurenciji najuspješnija je bila za V. Fernandes (Portugal), V. Jouve (Francuska) i E. May (Luksemburg). Posebno su zanimljive bile štafetne utrke kategorije U23 u kojima se najbolja pokazala ekipa Švicarske, koju su slijedile Španjolska i Rusija. U ženskoj konkurenciji pobijedila je ekipa Ukrajine, dok je drugo mjesto pripalo ekipi Češke, a treće Italiji. U štafeti mladih na postolje su se penjale ekipе Ujedinjenog Kraljevstva, Portugala i Madarske, te kod djevojaka ekipе Madarske, Švicarske i Italije.

I svoje pete godine, Rival je organizirao utrku Rival Open i to petu po redu. Bila je to utrka za Cup Hrvatske u olimpijskom triatlonu, ali i utrka pomlatka, kadeta i građana. Održala se na Preluku, 10. lipnja 2006. godine i poslužila kao odlična testna utrka pred Prvenstvo Europe. Kao najbolji od "olimpijaca" pokazao se Gordan Petković (TK Petar Zrinski) a najuspješnija "olimpijka" bila je Željka Šaban (TK Swibir), ispred odlične Rivalovke Ive Tomić (TK Rival). Ovaj rezultat svjedoči početku livenog uzleta u svijetu hrvatskog ali i međunarodnog triatlona.

Zbog svojih brojnih uspjeha tijekom 2005. godine, Dejan Ljubas je 2006. godine osvojio titulu najboljeg sportaša općine Čavle.

► DAMIR ŽIVKOVIĆ I VERICA MANCE

► VJERNI POMAGAČI

► ENRIQUE QUESADA, VELJKO KARABAĆ, ROBERT ZEKIĆ

► ZONA IZMJENE KAKVU PRELUK JOŠ NIJE VIDIO

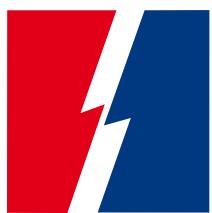
V. FERNANDES

A. BROWNLEE

RB AUTO

Ovlašteni Renault i Dacia koncesionar, te ovlašteni Nissan servis.
Franje Belulovića 2 - Gornja Vežica
Rijeka

HEP OPSKRBA d.o.o.

”

IVA TOMIĆ

najuspješnja natjecateljica triatlon kluba Rival

- ★ > NAJDRAŽA DISCIPLINA: BICIKLIZAM (TRENUTNO)
- ⌚ > NAJDRAŽA DISTANCA: DUGI TRIATLON

Iako sljedeće sezone nastupa za triatlon klub Zagreb, Iva Tomić postigla je vrlo vrijedne rezultate kao natjecateljica Rivala i predstavljala je klub na brojnim utrkama u inozemstvu. U triatlon je došla iz, neočekivano, sinkroniziranog plivanja i vrlo se brzo snašla u svim trima disciplinama. O počecima i uspješnoj sportskoj karijeri Ive Tomić pročitajte u nastavku.

▀ Iva, kako si se našla u triatlonu i Rivalu?

- Prije sam trenirala sinkronizirano plivanje i nakon pauze od tog sporta počela sam ponovno dolaziti na bazen rekreativno plivati. Tamo sam upoznala Damira Živkovića i plivala sam s jutarnjom grupom triatlonaca. Došlo je ljeto, počela sam pomalo i trčati, dobila sam na korištenje staru žuto-plavu specijalku i tako je to pomalo krenulo. To je bilo davne 2005. godine i bilo je jako zabavno.

▀ Jesi li se odmah i natjecala?

- Prva utrka mi je bio Rival Open sprint triatlon na Preluku te sezone – 2005. godine. Bio mi je cilj samo završiti i “odgurati” taj bicikl do kraja. Sjećam se kad sam sišla s bicikla, nikad taj osjećaj nisam doživjela fizički, nisam mogla hodati! Nije mi bilo jasno što se desilo, je li nešto ne valja sa mnom? Sad treba trčati a ja ne mogu ni hodati! Bilo je super, jako zabavno, bez ikakvih očekivanja.

7 To je bila prva utrka, a koju bi izdvojila kao najdražu?

- Hm, ima više "najdražih" utrka... Izdvojila bih Prvenstvo Hrvatske u olimpijskom triatlonu 2007. u Zagrebu jer sam bez očekivanja pobijedila u apsolutnoj kategoriji žena. To mi je ujedno bio prvi osvojeni naslov na Prvenstvu Hrvatske. Drag mi je i dugi triatlon na Krku 2009. godine kada sam osvojila naslov prvakinje Hrvatske u duplom olimpijskom triatlonu na jako zahtjevnoj stazi. Naravno, u posebnu kategoriju spadaju i utrke sa svjetskog prvenstva i svjetskih kupova, u Njemačkoj i na Ibizi. Sjećam se tog svjetskog prvenstva u dugom triatlonu u Njemačkoj, za kojeg nisam bila potpuno spremna. Na kraju utrke, nakon 30 km trčanja, ulazilo se u stadion i trebalo je otrčati još jedan krug, što ja nisam znala, to mi je bilo najgorih 400 m u životu! Posebna priča je i dugi triatlon na Ibizi gdje su bili najgori vremenski uvjeti ikad! Na dan utrke kiša je neprestano padala, nije bilo baš obećavajuće, ali što je tu je, startali smo. Moram priznati da nikad nisam imala ovako tešku utrku što se tiče vremenskih (ne)prilika. Na plivanju su uvjeti bili jako loši, veliki problem predstavljao je jak bočni vjetar koji je, kako sam saznaла u razgovoru s

nekim mještanima, puhao navodno i do 70 km/h. Stvarno je bilo teško održati se na biciklu i vrtiti pedale. Bila sam 9 – 10 h u utrci i kad sam završila bila sam tako neopisivo sretna. Čak sam i bodove dobila na toj utrci jer ju mnogi nisu završili. Tu bih također zahvalila tati koji me pratio posvuda i time mi zaista puno pomogao. Bio je tata i logistička i moralna podrška i srčani navijač. Da nije bilo njega, teško da bih sve mogla sama izgurati.

7 Za takve nastupe i rezultate trebala si mnogo trenirati, kako si se motivirala za to?

- Jedno sam vrijeme baš živjela za triatlon i to mi je bilo najvažnije. Sad mi je to suludo, ali znala sam se opterećivati i brinuti oko loše odradenih utrka, nekih rezultata, prolaznih vremena, testiranja i sl. Sada mi je to sve jako, jako smiješno, ali sve to ulazi u zasluženi staž. Sada uživam u triatlonu, samoj utrci, treninzima, spoju putovanja, upoznavanju zemlje, mjesta i njegove kulture. Triatlon živim iz dana u dan, ali nije prioritet. Što se tiče sadašnjih treninga, trenutno radim s Damicom Mesecom i sveukupno manje treniram, ali brže napredujem i bolje se osjećam. Plivam prije posla, od 6 do 7 sati, i nakon posla

PRIPREME U ZONI IZMJENE

trčim, vrtim trenažer ili odem u teretanu. Vikendom imam duga trčanja, brick treninge i duge vožnje.

Je li bilo kakvih komentara na odabir tako napornog sporta?

- U biti sad se ljudi čude više nego prije! Pitaju me: "Što još uvijek?" ili "Pa do kada ti misliš trenirati?".

Gdje voliš trenirati?

- U Rijeci, okolici i predgrađu. Ni sami ne znamo kako lijepu prirodu i savršene uvjete imamo - Gorski kotar, Učka, duge vožnje uz more do Istre, Kostrena, more... Za trčanje mi je bila jako draga Kostrena i Preluk, a često sam znala trčati na šetnici Plešivac na Viškovu ili na Grobniku. Na bicikl odem na najdražu mi Petrolejsku cestu, ruta Klana – Studena, Grobnički – Fužine, a u ljeto su mi jako drage vožnje Učkom s Vienom. Takoder i magistralom prema Novom Vinodolskom, pa preko Križića kući na Drenovu.

Misliš li da triatlon kao sport može napredovati u Hrvatskoj i kako?

- Mislim da se triatlon prvo treba omasoviti, te na taj način popularizirati kroz dio za rekreativnu koja je dostupna svima, bili to studenti, mlađi školarci, zaposleni ili stariji ljudi. Mislim da kod nas fali taj rekreativni segment. Vani se na utrkama, pogotovo sprint triatlonu, okupi jako puno ljudi koji sport treniraju isključivo rekreativno i za gušću. Djeca su jako bitna za klub, ali da bi se sport omasovio mislim da treba privući svih. Znam da se mi ne možemo uspoređivati s SAD-om ili Italijom, ali tamo se na startu okupe stotine ljudi, čak i obitelji s djecom. Triatlon ne mora i ne smije biti rezerviran samo za profesionalne sportaše.

Što planiraš iduće sezone?

- U lipnju planiram otići u Pescaru na Half Ironman i natjecati se u svojoj dobroj skupini 25 – 29. Kad bih tamo uspjela dobiti slot za svjetsko prvenstvo u Las Vegasu u rujnu, sve bi mi onda bilo podređeno toj utrci. Ako ne, planiram SP u dugom triatlonu početkom kolovoza u Španjolskoj, u kategoriji elite.

Držimo palčeve za Las Vegas, a ako upali, onda ih držimo i za vrijeme lvinog boravka u Las Vegasu! Puno sreće!

▼ KRAJ PLIVAČKOG DIJELOA UTRKE

alter koncept

2007. Godina djece

Te je godine 6. Rival Open zaživio kao 1. kostrenski sprint triatlon i održao se 1. rujna 2007. godine u Kostreni, kao utrka sprint triatlona bodovana za Kup Hrvatske. Kadeti su odradivali upola kraću stazu (supersprint triatlon) a najmlađima je bio namijenjen akvatlon.

► MIA ŠIMIĆ

Rival je 2007. godine sudjelovao u organizaciji serije utrka, 4. Rival zimska liga u trčanju, u trajanju od 3. 11. 2007. do 23. 2. 2008., koja se odvijala u 8 kola. Čelnici lige i dalje je Igor Malešević a trčalo se u Kostreni i Kastvu, naizmjenično svake druge subote. Kostrenska trasa bila je Šetalište kostrenskih pomoraca (gornja cesta) dužine 6,5 km, a kastavska šumska makadam Loza - Lužina, dužine 5,6 km. Na startu bi se okupilo 70-ak natjecatelja, a cilj je kao i uvek bio promocija trčanja, druženje istomišljenika te testna natjecanja za predstojeću sezonu. Posebnost lige 2007. godine bila je organizacija 1. Rival male lige u trčanju, skup utrka za djecu od 7 do 14 godina po kategorijama, s naglaskom na uključenost sporta u život osnovnoškolaca.

Šeste godine postojanja kluba prva su natjecateljska iskustva počeli prikupljati i najmlađi članovi kluba na duatlonima i akvatlonima Hrvatskoj i u Sloveniji, naravno, s distancama primjerenim njihovom uzrastu.

U sezoni 2007. godine natjecatelji našeg kluba sudjelovali su na 6 utrka koje su bile službene utrke za Prvenstvo Hrvatske i to u disciplini olimpijski, sprint i supersprint triatlon, olimpijski i sprint duatlon, akvatlon i ekipni sprint triatlon. Rivalovih je uspjeha bilo pregršt. Dejan Ljubas je 2007. u Donjoj Stubici postao prvak Hrvatske u klasičnom duatlonu, a Iva Tomić je na zagrebačkom Jarunu postala prvakinja Hrvatske u olimpijskom triatlonu.

Pobjede nisu strane ni ostalim natjecateljima. Godina je bila standardno uspješna za Rivalove veterane, no njima je

uz bok stajala najmlada snaga Rivala. U već spomenutom Prvenstvu Hrvatske u duatlonu u Donjoj Stubici, veteran (i ponosni otac) Nenad Šimičić osvojio je 2. mjesto, kao i seniorka Iva Tomić. U utrci kadeta i juniora, mlada članica obitelji Šimičić, kadetkinja Mia, osvojila je 3. mjesto. Zadnje po redu, ali najvažnije, u utrci limača i limačica (0,6 km – 1 km – 0,3 km) Rivalčići su pokazali svoju hrabrost i natjecateljski duh te je Ivan Andrić osvojio 2. mjesto, Žan Lisac 3. mjesto, Leo Girotto 4. mjesto, a najmlada članica obitelji Šimičić, Nana, 3. mjesto.

U utrkama za PH Rival je 2007. godine sveukupno osvojio 3 prva mjesta, 6 drugih i 3 treća mjesta.

Statistički gledano, u 2007. godini članovi triatlon kluba Rival nastupili su na 20 utrka, od kojih je 14 bilo za PH i KH, a 6 utrka održale su se izvan granica Hrvatske.

Za klub je nastupilo ukupno 24 natjecatelja i to: 4 pomlatka, 3 kadeta, 4 juniora, 7 seniora i 6 veterana.

Nažalost, od druge polovice 2007. godine Rival je bio bez klupske prostorije zbog početka radova na trsatskom Kampusu te nije uspio naći novo mjesto za potrebe druženja i treniranja.

► LEO GIROTT

► DEJAN LJUBAS KREĆE U DRUGI DIO PLIVAČKE DIONICE U KOSTRENI

DAMIR ŠEGOTA – ŠEGI

predsjednik Hrvatskog triatlon saveza

- ★ > NAJDRAŽA DISCIPLINA: BICIKLIZAM I TRČANJE
- ⌚ > NAJDRAŽA DISTANCA: OLIMPIJSKI TRIATLON

Damir Šegota jedan je od osnivača triatlon kluba Rival a triatlonom se bavio i prije nego što je toga bio svjestan. Prepostavljamo da se pitate kako, stoga vam predlažemo da pročitate zanimljiv intervju s vrlo uspješnim veteranom Rivala i dozname još mnogobrojne dragulje iz njegovog sportskog života.

■ **Kako ste se počeli baviti triatlonom?**

- Ja sam cijeli život u sportu, od rukometa preko gimnastike do atletike, a rekreativno sam se bavio i biciklizmom i skijaškim trčanjem. Za triatlon sam čuo od kolege Rade Šoljana, ravnatelja Medicinske škole u Rijeci, koji mi je rekao da postoji klub u Rijeci - Novi val. No, ja sam jednu disciplinu triatlona odradio još prije toga, neovisno o Novom valu, s Goranom Golčićem i njegovim ocem, Josipom Golčićem. Josip, psiholog, je radio na nekom ispitivanju odnosa između aktivnih sportaša i rekreativaca. Bilo je to 1987. ili 1988. godine. Našli smo se na bazenu, i dogovorili smo se da plivamo 4 x 100 mješovito, vozimo bicikl od bazena do Lovrana, i otrčimo cca 10 km. Ne znajući u biti ništa o triatlonu, odradili smo jednu vrst triatlona. Nakon toga sam se učlanio u Novi val, i nas troje – Mirta Grandić, Goran Golčić i ja – smo bili vrlo aktivni u tom klubu.

■ Damir Živković nam je već ispričao ostatak, javio Vam se po povratku iz Italije i polako ste se odvojili od Novog vala i osnovali Rival. Budući da ste bili pioniri triatlona u Rijeci, je li bilo kakvih komentara na taj nesvakidašnji sport?

- Ne samo na triatlon, još u doba mog članstva u atletskom klubu kad smo trčali po cesti su nam se derali "Baćo!", prema liku iz Velog mista, i "Tko te goni da trčiš?!". No, pred nekoliko sam mjeseci čuo na bazenu, i to mi je jako drago, da mladi uzrasti plivača pitaju jedni druge: "Jesi li ti iz plivačkog kluba ili iz triatlon kluba?" Mislim da je i Sportska televizija tome pridonijela jer često emitira utrke triatlona pa su se ljudi malo upoznali s time.

■ Koju biste utruku izdvojili kao najdražu?

- Jako mi je draga utrka sprint triatlon u Lovranu 2002. godine. A izdvojio bih i Svjetsko prvenstvo u olimpijskom triatlonu u Budimpešti 2010. godine na kojem sam nastupio za reprezentaciju.
No, bilo je svakavih utrka. Sjećam se jedne u talijanskom Gradu na kojoj smo nastupili Zdenko Tijanić i ja. Bilo je takvo nevrijeme da su otkazali i plivački i biciklistički dio utrke te se samo trčalo 12 km. A to trčanje je bilo jako zahtjevno jer nas je vjetar udarao s jedne strane i to tolkom jačinom da su neki natjecatelji padali u jarak uz cestu.

■ Sjećate li se kakvih anegdota s utrka?

- Joj, anegdota je bilo sijaset! Recimo, išao sam na utrku u Rovinj dan ranije i spavali smo u Poreču. Na brzinu sam se spremao za put i kad smo došli do hotela, otvaram bunker i vadim bicikl i izvadim sve osim prednjeg kotača kojeg nije bilo. Zaboravio sam prednji kotač! I, što će? Zvao sam Zdenka i rekao sam da sam vjerljivo pustio kotač naslonjen na zid uz auto. Na kraju se ispostavilo da se taj kotač otkotrljao niz ulicu i jedan dečko ga je našao i povezao da bi mogao biti moj jer me već vidi na biciklu i odnio ga je moj teti u stan. I to se sve odvilo prije nego je Zdenko došao po njega tako da mi ga je uspio donijeti u Rovinj i ja sam nastupio na utrci. Eto.

Ima još jedna. Bili smo na utrci sprint triatlon na kronometar na Cresu, čak sam bio prvi tamo, i kad smo se vraćali, nije bilo trajekta. Prošao nam je zadnji trajekt a ja sam sutradan radio, imao sam nastavu u 8 sati. I nema

nam druge nego prespavati na pristaništu i hvatati prvi jutarnji trajekt koji je kretao oko 6 sati. Spavali smo što na asfaltu, što u autu, sva sreća bio je ljetni period. Uspio sam nakratko doći doma, baciti trenirku sa sebe, navući hlače i stići na posao.

■ Uz sva ta lijepa sjećanja, možete li izdvojiti neku lošu stranu triatlona?

- Pa loša strana bi bila ta da iziskuje očajno puno vremena i odricanja. Čovjek mora žrtvovati neka sitna zadovoljstva i podrediti jedan dio života triatlonu. Naravno, i sport je jedno zadovoljstvo, ali druge stvari pritom pate.

■ Trenirate li svakodnevno?

- Svaki dan. U zadnjih 20+ godina koliko se bavim triatlonom imao sam možda 2 tjedna pauze sve skupa. I to uključujući jednu fazu s ozljedom.

■ Koje su Vam najčešće biciklističke i trkačke rute kad trenirate?

- Zimi bicikl najčešće odradim na trenažeru, a ljeti vozim cestom prema Istri ili Lujzjanom. Što se tiče trčanja, trenutno mi je najdraža ruta od doma, na Trsatu, do Plumbuma pa gornjom pećinskom cestom do lukobrana Molo longo i natrag preko donje ceste na Pećinama do Trsata. Ponekad trčim i u Parku heroja na Trsatu ili u Kostreni.

■ Sportski planovi i želje za budućnost?

- Svoju veliku želju nastupa na Svjetskom prvenstvu sam ispunio 2010. godine u Budimpešti. Sad mi je samo plan da budem zdrav i nastavim trenirati.

■ Zdravu sportsku budućnost Šegiju želimo i mi i nadamo se i dalje vidati ga na riječkim cestama. Obećajemo da nećemo ništa dovikivati!

2008. Na mladima klub ostaje

Godina 2008. prošla je najviše u znaku kadeta i pomlatka, no ni uspjesi naših starijih članova nisu izostali. Izrazito smo ponosni bili da je naša najuspješnija članica Iva Tomić na temelju svojih uspjeha u prethodnoj godini bila nominirana za najbolju sportašicu Grada Rijeke za 2007. godinu. To je bilo dodatno priznanje klubu, ali i triatlonu općenito.

IVA TOMIĆ, DANILO VEJNOVIĆ I DAMIR ŽIVKOVIĆ

Rivalova Škola triatlona te je sezone djelovala od rujna 2007. do rujna 2008. godine i to u dvije grupe: pomladak i kadeti. Kroz tri do četiri treninga tjedno marljivo se radilo na stjecanju sportskih navika i vještina, pravilnoj tehniči plivanja, vožnje bicikla i trčanja te sigurnosti u sportu. Nažalost, uvjeti su bili znatno otežani zbog djeci neprimjerenih termina na bazenu i nepostojanju klupske prostorije. Usprkos tome, s djecom se uspjelo otići na utrke u Hrvatskoj i Sloveniji, a klub je organizirao i vrlo uspješnu utrku akvatlona za najmlade kategorije u sklopu Kostrenskog triatlona na kojoj su nastupili mladi triatlonci iz Hrvatske i Slovenije. Također, od studenog 2007. do kraja veljače 2008. godine u rad Škole triatlona odlično se uklopila Rivalova Mala liga u trčanju. Njome se radilo na kondiciji i pripremama za predstojeću sezonu, no najviše je svih veselilo druženje s drugom djecom sportašima. Riječ o triatlonu širila se sve brže i kroz sve više kanala, a osim mlađih iz Rijeke na Ligi su nastupali i mlađi Mošćeničke Drage, Brešće, Delnica i Crikvenice. Stazama Žurkova u Kostreni i šumom Lužina u Kastvu protrčalo je 40-ak djece, od vrtićkog uzrasta pa do djece osmih razreda. Paralelno s Malom ligom, održavala se i Zimska liga u trčanju u kojoj je sudjeloval preko 100 natjecatelja svih dobnih kategorija.

Te je godine, 26. srpnja, 7. Rival Open prerastao u 2. kostrenski triatlon, utrku za Kup Hrvatske i to u disciplinama sprint triatlon, supersprint triatlon i akvatlona za djecu. U glavnoj i najatraktivnijoj utrci sprint discipline triatlonu pobjedu je odnio jedan od najuspješnijih hrvatskih triatlonaca Zagrepčanin Zvonko Čubrić (TK Petar Zrinski), drugo je mjesto zauzeo Talijan Alberto Casadei (Bianchi Keyline) a treće mjesto pripalo je Slovencu Jaroslavu Kovačiću (TK Krško).

Slijede neki od značajnih rezultata triatlon kluba Rival u 2008. godini. Iva Tomić je u triatlonskom Kupu Hrvatske zauzela 3. mjesto u kategoriji seniorki, dok je u istom Kupu Damir Šegota osvojio 3. mjesto u kategoriji veterani 2, a Mia Šimičić bila je treća kadetkinja u Kupu. U duatlonskom Kupu Hrvatske najuspješniji Rivalovac bio je Dino Pelosa osvojivši 3. mjesto u kategoriji kadeta. Utrka akvatlona u Bunarini u Puli bila je vrlo uspješna za naš klub što pokazuju sljedeći rezultati: Mia Šimičić osvojila je ukupno 3. mjesto u kategoriji kadetkinja, Danilo Vejnović osvojio je 3. mjesto u kategoriji seniori 2, Nenad Šimičić bio je prvi u svojoj kategoriji veterani 2, a seniorka Višnja Šoštarić osvojila je 3. mjesto u svojoj kategoriji.

”

DANILO VEJNOVIĆ

predsjednik triatlon kluba Rival od 2008.
do 2010. godine

- ★ > NAJDRAŽA DISCIPLINA: PLIVANJE
- ⌚ > NAJDRAŽA DISTANCA: SPRINT TRIATLON

Uspjeli smo uhvatiti Danila Vejnovića na bazenu, nakon plivačkog treninga, te se tako ipak ugurati u njegov zahtjevan dnevni raspored. Kombinirajući smjenski rad u bolnici i aktivno treniranje tijekom cijele godine, zahvalni smo što je izdvojio vremena da podijeli s nama triatlonska iskustva koja je sakupljao dugi niz godina.

■ **Svih pitamo, pa čemo i tebe, otkada si u triatlonu?**

- *U triatlonu sam od 1998. godine. Inače sam iz Pule pa sam tamo i počeo, a u Puli je i rođen hrvatski triatlon. Došao sam u taj sport na nagovor prijatelja Bojana Gluhačića, kirurga iz Pule, inače strastvenog brdskog biciklista, i bila je to ljubav na prvi pogled. Prije toga sam kao dijete puno sportova trenirao, od atletike, veslanja, rukometa te se napokon "zaustavio" na nogometu, kojim sam se bavio 6 godina i bio sam golman. Kao dijete sam također prošao i kratku školu plivanja.*

■ **A čuo si i prije za triatlon ili ti je to bio prvi susret s tim sportom?**

- *Znao sam i prije za triatlon ali sam triatlonce smatrao freakovima. Mislio sam da je to sport za izvanzemaljce, ne za obične ljudе i da je to nemoguće. Ali kad sam probao, video sam da je moguće i da mi se jako sviđa. Podvuče ti se pod kožu takav način života.*

▮ I, kakvi su bili sami počeci treniranja?

- Počeo sam s nekom monticom i svakakvom opremom, tek sam kasnije kupio specijalku, prave tenisice... Za prvi sprint triatlon na Bunarini sam se spremao godinu dana. Tada nisu još bili popularni današnji dresovi u obliku trikota, već kupaće gaćice i nekakav pripajeni kratki top. Sjećam se da je moja obitelj komentirala: "Pa, bavi se jednim sportom, što će ti tri?!", budući da sam istovremeno studirao medicinu.

▮ Kako to da si došao u Rijeku i Rival?

- Studirao sam u Rijeci i bio sam član TK-a Pula, gdje sam i počeo, pa sam tijekom tjedna trenirao na riječkom području a vikendom u Istri. Neko vrijeme sam još uvijek nastupao za Pulu, ali 2006. godine su me Damir Živković i Dejan Ljubas uspjeli nagovoriti da se priključim Rivalu. Godine 2008. Damir me pitao ako bih bio predsjednik i s radošću sam pristao.

▮ Koja ti je najdraža utrka?

- Pa vjerojatno su mi najdraža zadnja dva sprint triatlona u Novigradu, tamo sam pobijedio. Posebnu draž imam triatlon u Rovinju, to svi znaju, to su bile divne utrke, ali one prije. A počeci na pulskoj Bunarini su mi isto tako posebno dragi.

▮ Primjećujemo, naginješ više sprint utrkama nego duljim distancama...

- Da, volim kraće distance. Odradio sam i Half Ironman utrku na Mljetu 2003. godine, trebalo mi je pet i pol sati, bio sam 12. na kraju, ali inače me ne privlače tako duge distance.

▮ Dosta si utrka pohodio, kakva su bila ta putovanja?

- Najzabavniji dio su bila putovanja! To trebaš doživjeti! Sjećam se baš vožnje na taj Mljet 2003. godine. Išli smo Ilidovim plavim kombijem i morali smo sjediti pod kutem od 90 stupnjeva jer su sjedala bila takva, a to nije kratka vožnja! Vozili smo se 9 sati, magistralom, nije tada bilo Dalmatine. Bili smo Zdenko, Mirsad, Mirko, Ljubas, Vrbanac, Bobolanović, Modrušan i ja. Zdenko i Vrbanac su bili šoferi i izgubili smo se, pa smo završili u nekom kokošinjcu blizu Knina usred noći. A i policajac nas je

zaustavio i savjetovao kako da vozimo po serpentinama: "Morate voziti dvacet, tricet - nemoš brže". Svega je bilo.

▮ Gdje najčešće treniraš biciklizam i trčanje?

- Bicikl često vozim u Istri i to dionice od kuće u Puli, pa do Rovinja, Barbana, Barbarige ili do Žminja. A kad sam u Rijeci, onda idem prema Brseču ili radim dionice u Kostreni. Trčim na Costabelli, u Kostreni ili na Preluku. Često ubacujem i vježbe snage – teretana, sklekovи, trbušnjaci, čučnjevi i slično.

▮ Možeš li izdvojiti neke dobre i neke loše strane triatlona?

- Pozitivne su svakako zdrav način života. Triatlon stvara ovisnost, ali onu dobru ovisnost. Ne kaže se uzalud da to nije sport nego način života. Iako možda zvuči paradoksalno, ali meni je triatlon relaksacija. A negativna strana bi možda bila da je to sport s najvišom stopom razvoda brakova, budući da zahtjeva jako puno vremena za trening. A samim time i jaaako puno razumijevanja od partnera ili partnerice.

▮ Misliš li da se može nešto popraviti u riječkom triatlonu?

- Uvijek može bolje. Svijetla točka svakog kluba su uvijek djeca, a Rival trenutno ima možda najbolji pomladak u Hrvatskoj. Damir odlično radi na prikupljanju djece i u tome svakako vidim svijetu budućnost kluba. Ono što po meni nije dobro je činnenica da triatlonaca u Rijeci nema puno, a razdvajamo se u nekoliko klubova umjesto da se ujedinimo, no to je neki drugi problem.

▮ A kako vidiš svoju sportsku budućnost?

- Planiram i dalje redovito trenirati i natjecati se dok ne dođe obitelj. Vjerojatno ću tada smanjiti tempo treniranja. Čak bi se možda posvetio i trenerskom poslu jednom u budućnosti ali o tom potom.

▮ Zahvaljujemo Danilu na ustupljenom dragocjenom vremenu i želimo mu uspješno balansiranje privatnog i sportskog života.

2009. Dobro srce triatlona

Do 2009. godine 274 sportaša i rekreativaca prošlo je kroz klub Rival. Neki su se zadržali dulje, neki kraće a neki su dali neprocjenjiv doprinos klubu i bez njih Rival ne bi slavio deseti rođendan.

Da triatlonu popularnost raste dokazala je i činjenica da je te godine Škola triatlona primila stotinjak djece, a zbog ograničenja prostora i ljudi, nismo uspjeli primiti sve zainteresirane. Od tog broja, s njih 23 radi se u perspektivnoj grupi „Delfini“.

Godine 2009. Rival se proširio na otok Rab i organizirao 1. rapski triatlon koji je sadržavao discipline: olimpijski triatlon, supersprint triatlon, štafetu u supersprint triatlonu i akvatlon za djecu. Utrka se ujedno bodovala za Kup Hrvatske u olimpijskom i supersprint triatlonu.

Osmi po redu Rival Open te je godine nosio ime 3. kostrenski triatlon, a bodoval se za Kup Hrvatske u sprint i supersprint triatlonu, kao i međunarodni kup Circuito Alto Adriatico. Naime, manifestacija je imala jednu vrlo zanimljivu i jedinstvenu disciplinu. Radi se o dobrotvornoj utrci u štafeti supersprint discipline triatlona za pripadnike hrvatske estrade i tvrtki, pod nazivom Dobrota. Naše su zvijezde u svojim ekipama ili plivale 300 m, ili pedalirale 14 km, ili trčale 2 km, a timovi su bili nasumično izvučeni večer prije. Sav prihod donirao se Domu za nezbrinutu djecu, Udruzi za skrb autističnih osoba i Udruzi za skrb

slijepih i kratkovidnih osoba, a utrka je privukla rekordan broj posjetitelja i pažnju medija. Sudjelovanjem u utrci Dobrota svoj su humanitarni karakter, između ostalih, pokazali: Marko Strahija, Mario Valentić, Stipe Drviš, Lada Szabo Kajfež, Ana Jelušić, Vladimir Miholjević, Mario Mlinarić, Dino Bubičić, Mario Šivolija, Dalibor Šamšal, Sandro Bastijančić, Lidija Bačić, Davor Car, Jadranka Čubrić, Saša Matovina, Miloš Milošević HGU podružnica Rijeka, Radio Rijeka, Neno Pavinčić, Antonela Malis, Davor Garić, sestre Darija i Iris Bostjančić i mnogi drugi kojima još jednom najljepše zahvaljujemo.

Održala se te godine također i treća po redu Rivalova Mala liga u trčanju koja je okupila učenike osnovnih škola Rijeke i susjednih općina i gradova, a u organizaciji je sudjelovao i Savez školskih sportskih društava Grada Rijeke. Želja nam je bila te godine proširiti ligu na deset kola, kako bi se djeca natjecala, rekreirala i upoznala prirodu i staze i širom Primorsko-goranske županije.

Spomenimo i da klub Rival postaje članom sjevernojadranskog triatlon udruženja Nordest for triathlon koji okuplja najjače triatlonske klubove sjevernog Jadran, i za koje se takmiče natjecatelji koji su u samom vrhu europskoga triatlona, uključujući i Ivu Tomić. Također, član upravnog odbora triatlon kluba Rival, veteran i aktivni natjecatelj, Damir Šegota postaje predsjednikom Hrvatskog triatlon saveza.

Natjecatelji kluba nastupili su na svih petnaest utrka Hrvatskog triatlon saveza i na pet utrka izvan Hrvatske. Najbolje rezultate u 2009. godini postigla je Iva Tomić, koja postaje državna prvakinja u akvatlonu i duplom olimpijskom triatlonu, te je pobjednica međunarodnog kupa Circuito alto Adriatico.

► ANTONIA ZAHARIJA ZA VRIJEME UTRKE

► NATJEČATELJI HUMANITARNE UTRKE DOBROTA

► MARIO MLINARIĆ, DINO BUBIĆ I MATIJA ČARGONJA

► U DOBROM DRUŠTVU – MIRNA MEDIMOREC

► ANA JELUŠIĆ I DARIJA BOSTJANČIĆ U
ŠTAFETAMA TRIATLONA

► BOJAN PROKOP I STIPE DRVIŠ

SANJIN HARAPIN

tajnik triatlon kluba Rival

- ★ > NAJDRAŽA DISCIPLINA: PLIVANJE
- ⌚ > NAJDRAŽA DISTANCA: SPRINT TRIATLON

Otkada je Sanjin došao u klub, 2006. godine, ne prestano je aktivran, isprva samo kao sportaš a potom i u upravi kluba. Zadnjih nekoliko godina tajnik je kluba i koordinira sve njegove elemente, te barata svim informacijama o Rivalu. Da mu je triatlon u srcu svjedoči i priča da je svoju djevojku upoznao upravo na utrci kostrenskog triatlona 2010. godine.

1 Sanjine, prvo pitanje je skoro svima isto, otkud ti u triatlonu?

- I prije 2006. godine sam se bavio sportom – košarkom, stolnim tenisom, badmintonom, ali sam i trčao, plivao i biciklirao, samo odvojeno. Za Rival sam saznao putem interneta i kontaktirao sam klub. Počeo sam s Damirovim ranojutarnjim treninzima na bazenu i učio tehniku od samih početaka, tj. od slavnog "klizanja". U biti, htio sam probati mogu li ja to, taj triatlon.

2 Došao si, probao si i uspio si, zar ne?

- Jesam. Nikad nisam imao vrhunske rezultate ali natjecao sam se. Prva mi je utrka bio sprint triatlon u Pakoštanima. Putovao sam na utrku sa Šegijem, koji mi je bio odlična podrška i još mu jednom zahvaljujem. Utrka je prošla super, jedva sam otrčao zadnji krug, ali bilo je jako dobro. Bicikl sam posudio od kluba, plavi Chesini.

- Jesi li na tu prvu utrku najponosniji ili postoji neka druga koju bi izdvojio?**

- Možda sam ipak najponosniji na odradenu olimpijsku distancu triatlona. Bilo je to 2009. godine u talijanskom Bardolinu. Iva Tomić i ja smo nastupili na toj utrci i stvarno je bio poseban osjećaj voziti u grupi sa 70-ak biciklista. I staza je bila prelijepa.

Budući da si iskusio i strane i domaće utrke, koja je najveća razlika?

- Bio sam na utrkama u Trstu, Bardolinu i na slovenskim utrkama i dosta se osjeti razlika između njihovih i naših utrka, prvenstveno u konkurenčiji. Ondje je konkurenčija puno jača i utrke su masovnije. Također su i organizacijski nekoliko stepenica više.

A kakva te je uloga dopala na EP 2006. godine na Preluku?

- Vrlo važna i časna, vozio sam motor ispred prvog natjecatelja. Također sam radio i na internetskoj stranici, na prijavama, organizirao prijevoz i logistiku.

Sjećaš li se neke zanimljive dogodovštine s posjećenih utrka?

- Pa evo, pada mi na pamet jedna slika iz Supetra gdje sam bio sa Žicom. Ondje obično prespavamo u kampu i svi imaju normalne šatore za 2 ili 3 osobe, jedino je Žic imao šatorčić za 1 osobu u koji se jedva uvukao i kojem se platno dizalo i spuštao kako bi on disao. I kad bi se Žic okretao i šator bi se okretao s njime. Toliko je bio malen! I izgledao je presmiješno među normalnim šatorima. To nikada neću zaboraviti.

I zvuči smiješno. Reci, jesli još uvijek sportski aktivan?

- Nažalost ne. Prestao sam zbog posla i ozljede lednog mišića 2011. godine. Prečesto sam trenirao plivanje uz Ivu Tomić i preforsirao sam se te tako navukao ozljedu.

Misliš li da su ozljede velik nedostatak triatlona?

- Mislim da su one njegov jedini nedostatak, ali ne toliko izražen. Ozljeda ima u svakom sportu a mnogo je više pozitivnih stvari u triatlonu: zdrav način života, zdrava prehrana, dobro društvo na utrkama, druženje

s istomišljenicima i razmjena iskustava i savjeta, skupni treninzi, zadovoljstvo i osjećaj postignuća nakon utrke, jačanje krvožilnog sustava, ligamenata i sigurno još mnogo toga. Triatlon je odličan sport i svakom bih ga preporučio.

- Možeš li s čitateljima podijeliti neka tvoja omiljena mesta za trening?**

 - Volio sam plivati s ocem od Malog do Velikog Preluka i natrag, u Mošćeničkoj Dragi i uz lukobran marine u Ičićima. Biciklom bih najčešće išao Petrolejskom cestom do Rupe ili od Rubeša do Brseča i natrag. Što se tiče trčanja, najdraže mi je bilo trenirati na Preluku i u kastavskoj šumi.

UVIJEK PRVI NA UTRCI

► ŽICOV NEZABORAVNI ŠATOR

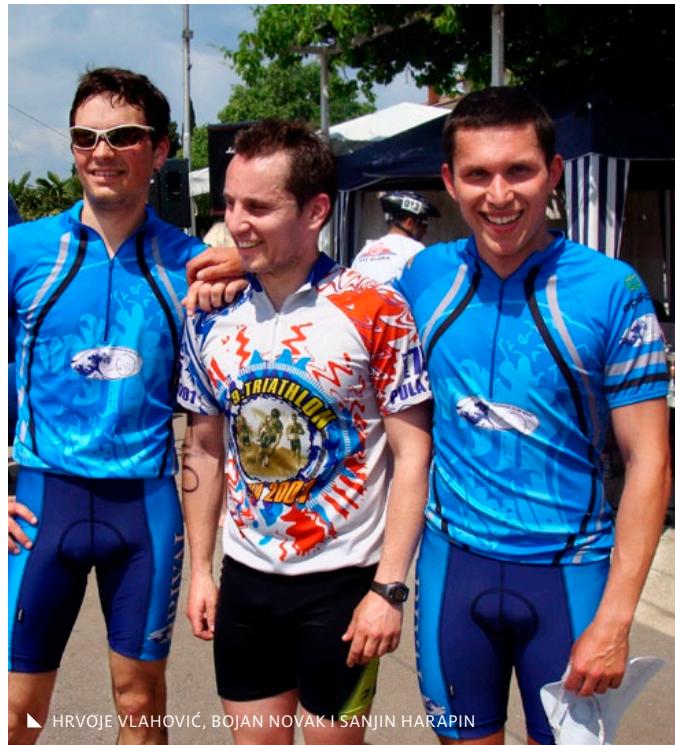
■ Misliš li da se triatlon u Rijeci, i Hrvatskoj općenito, može bolje prezentirati?

- Po meni bi sva natjecanja za Kup Hrvatske trebala jednako izgledati, da budu kvalitetno Brendirana te da se gradovi žele uključiti u ta natjecanja i tako privuku još turista. Također, naglasak bi trebao biti na djeci, s barem 10 – 15 organiziranih utrka za klinice tijekom ljeta. Damir Živković u Rivalu radi odličan posao što se tiče prikupljanja djece. Isto tako, bilo bi idealno kad bi se rekreativcima pružili pravi triatlonski treninzi, povezani i sa zonom izmjene ali... za sada nema kadra za to.

■ Za kraj, pogled u budućnost. Imaći li kakvih sportskih planova za dalje?

- Vratit ću se! Ne znam još u kojem obliku triatlona ali želja mi je ponovno trenirati. Možda nastavim samo s jednim od sportova unutar triatlona, ili još pokoji plivački maraton odradim ili pak neku štafetu. Vidjet ćemo.

■ Sanjinovu prijetnju o povratku shvatili smo ozbiljno i s nestrljenjem čekamo njegov idući skok u bazen!

► HRVOJE VLAHOVIĆ, BOJAN NOVAK I SANJIN HARAPIN

► CHESINI – PRVI BICIKL MNOGIM RIVALOVIMA

BIOHEALING RIJEKA
CENTAR ZA BIOTERAPIJU
po metodi
Zdenka Domančića

www.biohealing.com.hr

LB Kom
ŠKOLJIĆ 8A HR 51000 RIJEKA
Tel: 051/214 809
E-mail:lb-kom@ri.htnet.hr

FOTOKOPIRANJE I TISAK

2010. Snaga je u ljudima

Triatlon klub Rival 2010. godine imao je 77 članova, od toga najviše seniora i mlađih kadeta. Kada pribrojimo tome i 70-ak djece iz Škole triatlona i oko 80 osnovnoškolske djece koja su sudjelovala u Rivalovoj trećoj po redu Maloj ligi trčanja, bila je to vrlo aktivna godina.

► POZIRANJE RIVALOVIH NATjecatelja

Godine 2010. krajem svibnja Rival je organizirao na Rabu 2. rapski triatlon, utrku za Kup Hrvatske u olimpijskom i supersprint triatlonu, ali i utrku akvatlona za djecu i štafetne utrke.

Nešto kasnije, krajem srpnja, Rival organizira svoju već ustaljenu dvodnevnu utrku – 4. kostrenski triatlon, tj. 9. Rival Open. Bila je to utrka za Kup Hrvatske u sprint i supersprint triatlonu, utrka akvatlona za djecu, te međunarodni triatlonski kup Circuito Alto Adriatico.

Ovu triatlonsku manifestaciju još je jednom upotpunila i humanitarna štafetna utrka Dobrota u kojoj su sudjelovale hrvatske zvijezde, pripadnici medija i razne tvrtke.

Štafeta je opet privukla najviše gledatelja koji su uživali gledajući televizijska lica u nesvakidašnjim ulogama plivača, biciklista i trkača.

▼ IRINA PUVAČA NA UTRCI IRONKIDS

► TRK PREMA STARTU

Spomenut ćemo nakratko najuspješnije rezultate u 2010. godini, počevši s Ivom Tomić kojoj su godinu obilježili dugi triatloni a iznimno uspješna bila je na duplom olimpijskom triatlonu na Bledu osvojivši 2. mjesto na utrci Prvenstva Hrvatske. Iva je nastupila i na svjetskom prvenstvu u duplom olimpijskom triatlonu u Njemačkoj na kojem je osvojila 14. mjesto, završivši natjecanje za 9 sati i 28 minuta. Nadalje, Dino Pelosa potpuno je dominirao duatlonskom scenom u Hrvatskoj, osvojivši 1. mjesta u kategoriji kadeta u Kupu Hrvatske i na Prvenstvu Hrvatske u sprint duatlonu. Antonia Zaharija također je bila državna prvakinja u duatlonu u kategoriji kadetkinja i zauzela 1. mjesto u Kupu Hrvatske u triatlonu u kategoriji kadetkinja.

Mia Šimičić bila je 3. mlada juniorka na PH u supersprint duatlonu i sprint triatlonu, te 1. u triatlonskom Kupu u kategoriji mlađih juniorki. Od onih najmladih izvrsne je rezultate polučila ekipa u disciplini akvatlona, Lucija Petrović osvojila je 1. mjesto u akvatlonu u kategoriji mlađih kadetkinja, Dorotea Čargonja 2. mjesto u istoj kategoriji te Chiara Gruber 3. mjesto u spomenutoj kategoriji.

Od seniora ćemo izdvojiti uspješnog predsjednika kluba Danila Vejnovića, a od veterana standardno dobre Damira Šegotu, Nenada Šimičića i Igora Maleševića.

Za redovite nastupe i vrijedne rezultate u 2010. godini moramo pohvaliti Sašu i Filipa Vučića, Pjetera Nuu, Lea Girotta, Chiaru i Gioiu Gruber, Luciju Petrović, Doroteu Čargonju, Irinu Puvaču i Doru Lušić. Također, posebnu hrabrost na prvom nastupu u utrci pokazali su Lea i Karla Šešelja, Anja Štefančić, Sandra Đordić, Sven Vale, Ira i Ida Vuković, Vana Vrležić i Leonardo Pilić.

Škola triatlona nastavlja se i 2010. godine i odaziv je iznad svih očekivanja. Kroz Školu je te godine prošlo više od 70 djece a polaznici prošlih škola već se natječu i dokazuju da su budućnost kluba. Djeca postaju baza kluba, a strpljivi instruktori i instrukturice kojima to možemo zahvaliti su Iva Tomić, Bojana Kukec, Martina Gržalja, Elena Marjančević, Nina Živković, Sanjin Harapin i Igor Malešević.

► HUMANITACI 2010. GODINE

IGOR MALEŠEVIĆ – MELEZ

trener kadeta i mlađih kadeta

- ★ > NAJDRAŽA DISCIPLINA: TRČANJE
- ⌚ > NAJDRAŽA DISTANCA: AKVATLON

Trener trenutno vrlo uspješnih kadeta i mlađih kadeta kroz dopisnički nam je intervju otkrio kakvo je zadovoljstvo raditi s djecom i zašto nikad ne bi mijenjao taj posao. S dugogodišnjim triatlonskim stažem, Igor Malešević odao nam je i detalje oko samog osnutka Rivala i nasmijao nas anegdotama s utrka. Prepuštamo vas Melezu...

↑ Na koji ste način prvi put saznali za triatlon?

Za triatlon sam čuo jako davno, ali kako me je zaintrigiralo sve to, i dosta sam razmišljao kako bi bilo lijepo pokušati. Nakon nekoliko godina, mislim ranih 90-ih, slučajno sam naletio na televizijsku emisiju s legendarnim Marijanom Pedišićem, kojega sam se sjećao iz svojih plivačkih dana. On je praktički, s još dvojicom kolega, "izmislio" triatlon na ovim prostorima.

I kako ste došli do Rivala?

U Rivalu sam u biti bio prije samog osnutka. Okosnicu osnivača kluba činili smo nas nekolicina koji smo započeli trenirati u jednom drugom klubu. Moji prvi treninzi bili su trkačko-plivački, i prva tri mjeseca su me jako boljele noge jer nisam znao kako početi, pa sam se preforsirao. Okolina je bila pomalo skeptična, jer i danas ljudi smatraju triatlon ekstremnim sportom kojim se mogu baviti samo nadljudi, no to uopće nije tako. Triatlon je sport za svakoga.

Omiljeno mjesto za trening?

Kostrena je naš neslužbeni poligon, tamo odradujemo treninge svih triju disciplina.

Najveći sportski uspjeh?

U dva navrata, 2003. i 2010. godine osvojio sam naslov prvaka Hrvatske u akvatlonu u svojoj kategoriji.

Pamtite li kakvu zanimljivost iz Vaše triatlonske karijere?

Teško pitanje, gotovo svaka utrka obiluje duhovitim situacijama, jer većina nas odlazi na utrke više zbog zabave i druženja nego naganjanja rezultata. Ipak, smiješno je bilo jednom na triatlonu u Rovinju, kad je pedalina s dvoje turista koji su se sunčali, zaklanjala prvu bovu, pa se vodeća skupina plivača orijentirala prema njima. No, kad su se plivači približili, turisti su se uplašili i počeli žurno pedalirati da se sklone s puta, a cijela grupa je nastavila za njima. Kad su shvatili, bili su 100 m iza nas koji smo na vrijeme ugledali bovu.

Također, na triatlonu na Rabu roditelji su složili dvije štafete, gdje je jedan plivao, drugi vozio i treći trčao, sve muškarci u dobi 35 - 40 godina, bivši vaterpolisti, skijaši, joggeri i slično. Kladio sam se s njima da će ih naša najbolja klinka Dorotea Čargonja, koja je tad imala nepunih 11 godina, svih "poderati", a pazi, ona sama odraduje sve i još gubi vrijeme na izmjene, dok se štafete samo dotaknu i idu. Svi su mi se smijali... I što se dogodilo? Nije ih "poderala" samo Dorotea, nego i svi ostali klinci - njih još četvero!

Sada dosta radite s djecom u klubu, kakav je osjećaj i koje su prednosti rada s djecom? Kakav je osjećaj kad oni postignu neki uspjeh?

Raditi s djecom u triatlonu je neopisivo dobar osjećaj, i mogu bez puno razmišljanja reći da mi je to najdraži posao u životu, a radio sam ih puno. Kad postignu uspjeh, veselim se daleko više nego što sam se veselio svojim uspjesima, svaka njihova medalja draža mi je od bilo koje moje. Za svoje ni ne znam koliko ih je, niti mi je stalo, a njihove (značajnije) sve znam napamet.

Trenirate li još uvijek?

Treniram, iako znatno manje nego prvih nekoliko godina. Sve trkačke i biciklističke treninge odradim skupa sa svojim kadetima, a i neke plivačke. Ja nisam trener koji bi djecu poslao trčati a ja da sjedim. Pored toga, treniram i sam jer želim biti u stanju pratiti njihov ritam dokle god mogu, što neće biti lako jer oni napreduju jako brzo. Mislim da ih za godinu - dvije više neću moći pratiti, koliko god se trudio.

Kako ste zadovoljni Vašim utrkama Zimske lige kroz sve ove godine?

Reakcije i druženja su super, rezultati sve bolji, kao i odaziv. Sa zadovoljstvom mogu konstatirati da je projekt Zimske lige iznjedrio današnju riječku trkačku scenu, koja broji preko 200 trkača koji redovito odlaze na maratone diljem svijeta. Prije je taj broj bio 10 - 15. Mnogi vrhunski sportaši testiraju svoju formu na utrkama ZL, primjerice Robert Kišerlovska, Zoran Žilić, Ivan Stanić, Barbara Belušić, Iva Tomić i Dejan Ljubas.

Može li se u hrvatskom i riječkom triatlonu nešto poboljšati i imate li ideju na koji način?

Svakako može, i to jako puno toga. Ideja imam na pretek, već sam pokrenuo neke stvari i iznio svoje prijedloge. Uglavnom se radi o sigurnosti natjecatelja, pogotovo mlađih, i poboljšanju ustroja natjecanja, promjeni sustava bodovanja i obrade rezultata, kao i kategorizaciji mlađih uzrasta, koja je sad nelogična. Bit će to dug put, jer su ljudi dosta inertni i neskloni promjenama, makar na bolje, ali ja neću odustati, kao što nisam odustao niti na jednoj utrci.

Osim toga, pokušat ću potaknuti organizaciju Škole triatlona i u drugim sredinama, jer smatram da bi trebalo biti što više mlađih triatlonaca, koji bi zajedno lakše prebrodili sve one pubertetske i srednjoškolske krize i ostali u sportu.

► **Koji su Vaši osobni sportski planovi za budućnost i imate li nekih neostvarenih sportskih želja?**

Osobno, nastaviti ću se baviti triatlonom rekreativno dokle god budem mogao. Rad s djecom i mladima bit će mi glavna preokupacija u budućnosti. Neostvarena sportska želja? Ironman naravno, kao i svakom triatloncu koji ga nije probao. Godine mi ne idu u prilog, ali, nikad se ne zna...

► Melezu želimo uspješan rad s djecom i u budućnosti, te nastupe na utrkama i Ironman i Ironkids!

E.L.M.A.R.-EX d.o.o.

51218 DRAŽICE

Gradnja stambenih i nestambenih zgrada
tel.: 051/ 296 926

CROATIA OSIGURANJE

utemeljeno 1884.

SAMOSTALNA RADNJA ZA SJEČU

VL. SONJA PERNAR
FRANJE OŽBOLTA 15, 51306 ČABAR

*Rijeka, KORZO 5, tel: 330-300
Mljetarski trg, tel: 330-900*

2011. Svjetla budućnost zajamčena

I 2011. godine s velikim je uspjehom organizirana Škola triatlona i Mala liga u trčanju koja već u prvom kolu okuplja rekordnih 130 natjecatelja.

► POSTOLJE U ZNAKU RIVALA - PETROVIĆ, ČARGONJA I ŠEŠELJA

Početkom godine objavljena je konačna ljestvica Međunarodne triatlon federacije (ITU) ukupnog poretku svjetske serije u dugom triatlonu za 2010. godinu na kojoj je Iva Tomić zauzela izvrsno peto mjesto. Naime, valja spomenuti da je Ivi Tomić to bila prva sezona natjecanja u dugom triatlonu. Natjecala se na dvije utrke iz svjetske serije: na svjetskom prvenstvu u Immenstadtu, zauzevši 14. mjesto, i u utrci u španjolskoj Ibizi, ostvarivši 6. mjesto. Na Prvenstvu Hrvatske u dugom triatlonu u Bledu osvojila je drugo mjesto.

Kadeti i mlađi kadeti imali su 2011. najuspješniju sezonu do sada i s utrka su se rijetko vraćali s manje od 10 medalja. Tijekom sezona 2010. i 2011. djeca su sakupila zapanjujuće 104 medalje!

Pitali smo Igora Maleševića, trenera kadeta i mlađih kadeta, za kratak osvrt na 2011. godinu i rekao nam je:

” Triatlon je najljepši sport na svijetu i ja osobno, kao i moji klinici, obožavamo se baviti svim trima disciplinama. Natjecali smo se s plivačima i osvojili 17 jakih medalja u ovoj sezoni, zatim s trkačima i zaslužili 3 peharja na Uljaniku, i to za prva tri mesta u kategoriji djevojčice 11 - 12 godina, a nastupilo je i završilo 146 djevojčica od kojih se mnoge bave atletikom ili triatlonom. Još tri naše natjecateljice bile su među prvih 10. To je nevjerojatan rezultat! Idemo i na ulične utrke za odrasle, kao i na plivačke maratone.

Četiri predstavnika Rivala, Chiara Gruber, Irina Puvača, Lea Šešelja i Pjeter Nua, nastupilo je za plivački klub Nevera na Županijskom prvenstvu u plivanju. Postignuti su izvanredni rezultati, osvojeno je čak 5 medalja, na čelu sa zlatnom medaljom i naslovom županijske prvakinje naše Chiare Gruber. Time smo pokazali kako se triatlonci vrlo uspješno mogu nositi s pravim plivačima!

Jako su uspješni bili Rivalovi predstavnici i na Prvenstvu Hrvatske u supersprint duatlonu u Medulinu. Antonia Zaharija postala je prvakinja Hrvatske u kategoriji kadetkinja i osvojila brončane madalje u kategoriji mlađih juniorki i juniorki. Dorotea Čargonja pobijedila je u kategoriji mlađih kadetkinja i bila je treća u kategoriji kadetkinja. Lucija Petrović bila je drugoplasirana mlađa kadetkinja, a sve tri bile su članice pobjedničke ženske ekipе. U pojedinačnoj konkurenциji Matko Mrakovčić pobijedio je u kategoriji mlađih kadeta, a Karla Šešelja i Pjeter Nua osvojili su brončana odličja. U supetarskom supersprint triatlonu među mlađim kadetkinjama prva je bila Čargonja, druga K. Šešelja, a treća Petrović, dok je u kategoriji mlađih kadeta prvo mjesto zauzeo Pandža a treće Nua.

IVA I CHIARA

Valja spomenuti i zanimljivu utrku koja se održala u sklopu manifestacije međunarodnog plivačkog mitinga plivanja uzvodno "Kupom uzvodno", no ne toliko zbog rezultata već zbog prilike jedinstvenog druženja djece s roditeljima. U tom triatlonu u Brodu na Kupi plivalo se 250 m, a umjesto bicikla, što je utrci dalo posebnu čar, veslalo se 400 m i trčalo 1000 m. Posebno su bili oduševljeni roditelji djece TK-a Rival, koji su za ovu priliku zajedno s djecom odradivali štafetni triatlon. Roditelji se u sportske aktivnosti djece uključuju i kroz zajedničke izlete i planinarenja koje TK Rival organizira s novoosnovanim prijateljskim klubom TK Matulji.

Na kraju godine, brojke su govorile tisuću riječi. Naši mlađi kadeti vrijedno su odradili preko 10 ozbiljnih utrka, 3 duatlona, 2 akvatlona i 7 triatlona, uz nastupe na Maloj ligi Rivala i Zimskoj ligi, te pritom osvojili pregršt medalja.

Također, sportski direktor kluba, Damir Živković, podijelio je potvrde Hrvatskog olimpijskog odbora o postignutoj VI. kategoriji sportaša Hrvatske darovitim mlađim sportašima: Pjetru Nui, Matku Mrakovčiću, Dorotei Čargonji, Luciji Petrović i Antoniji Zahariji. A njihovo vrijeme tek dolazi...

MRAKOVČIĆU POBJEDA U MALOJ LIGI

IZLET NA HAHLICE

RIVALOVE CURE NAJBOLJE NA RABU

SESTRE VUKOVIĆ

► UVJEK SE NAĐE VREMENA ZA ZABAVU

KADETI I MLAĐI KADETI

Kao šećer na kraju pustili smo mudre riječi naših kadeta i mlađih kadeta. Bivši (a neki i paralelni) atletičari, gimnastičari, odbojkaši, košarkaši, plesači, plivači i džudaši sada uživaju u triatlonu i ne bi ga mijenjali ni za što! U razgovoru su nam otkrili kako su za triatlon čuli iz raznih izvora: od mame, tate, prijatelja, škole, a neki su mislili da su upisali plivanje a ne triatlon. No, kad su saznali što treniraju, kažu da nisu imali ništa protiv. Dapače, svidjelo im se i još uvijek rado odlaze na treninge a još veselije na utrke. Brzinska anketa dizanjem ruku otkrila nam je da ima najviše zaljubljenika u biciklistički dio triatlona za kojim slijedi plivanje, pa trčanje.

Da su pravi sportski znalci, pokazali su nabrojivši svoje uzore (Michael Phelps, braća Brownlee) i otkriviš nam kako prate SP u plivanju, Tour de France, Giro di Italia, maratone...

Na pitanje zašto treniraju baš triatlon dobili smo svakojake zanimljive odgovore:

"Ponekad je lagano, ponekad je teško, ali kada gledaš - onda se jako umoriš." - Gioia

"Jer ima više sportova u jednom pa je zanimljivo." - Ira

"Ja sam prestao trenirati košarku jer sam bio najmanji (nakon što sam prestao trenirati sam narastao). Onda je mama rekla Može li triatlon? - Može!" - Ozren

"Biciklizam naprimjer nije dlačica kao triatlon, ja bih htjela više sportova u jednom." - Dorotea

"Meni je zabavno i to je to." - Rene

"Triatlon je dobar jer su trke zanimljive i putujem po Hrvatskoj." - Leon

"Tu mi je zabavnije nego u drugim sportovima koje sam trenirala (ples i karate)." - Ida

"Meni je triatlon dobar sport jer su to tri sporta u jednom i jako volim plivanje i trčanje a biciklu tako-tako." - Manuela

"Meni se triatlon svida jer me prijatelji iz škole pitaju A što je to? i zabavno mi je kad na treninzima moramo raditi teške vježbe pa svi kažu A neeee!" - Chiara

Stvarno im treba čestitati na ustrajanju u triatlonu s obzirom na ne-tako-ohrabrujuće komentare njihovih triatlonskih prijatelja, poput: "To je preteško!", "Pa kako obuješ čarape?", "Ajme, kako bicikl ima tanke gume!", "Pa kako možeš istrčati 2,5 km?!?" ili pak "Triatlon me podsjeća na neku japansku riječ!". No, naši se kadeti ne daju. Kao najdraže trenutke u triatlonu navode cilj, izmjenu s plivanja na biciklizam, prespavljivanje kad putuju na udaljenu utrku i ručak poslije utrke. Kao manje drage trenutke navode padanja, situacije kad se dobra prijateljica ispiše, bolan start, vrućinu, kad boli slezena, kad se izgubi na stazi i kad te drugi natjecatelj slučajno pljune na biciklističkom dijelu utrke.

Također smo čuli priče o gubljenju medalja (i u ukupnom poretku utrke i u lišću), o promašivanju staze, o brojnim uspjesima u Hrvatskoj i izvan Hrvatske, o treniranju obuvanja na mokre noge, zamijeni čipova, padanju preko šahta, o Leinom iskustvu s utrke Ironkids i brojnim drugim zgodama ove vesele družine.

► RIVAL PRISUTAN I NA UTRKAMA CESTOVNOG TRČANJA

Upravi Rivala posebno skrećemo pažnju na sportske želje kadeta:

“...da na utrci starta jedan po jedan.” - Rene

“...da svima u zoni izmjene piše ime.” - Chiara

“...da svuda bude označena staza da ne završim opet u LIDL-u.” - Karla

"...da svatko ima svoju prugu na plivanju." - Dorotea i Leonarda

"da more bude topnije" - Ira

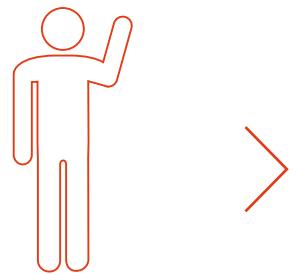
No svi ipak imaju jednu zajedničku želju – jednog dana završiti utrku Ironman. A Filip nam je obećao da će do kraja života trenirati triatlon.

Svima želimo puno sreće i ostvarenje svih želja, koliko god nevjerljivatne bile!

▲ MLADE SNAGE RIVALA

**izjave
prijatelja
kluba**

Organizacijske sposobnosti, spremnost na suradnju i razmjenu iskustva odlike su koje se u potpunosti mogu pripisati triatlon klubu Rival. Organizacija Europskog prvenstva u triatlonu za kadete i seniore U23 primjer je manifestacije održene na visokoj razini što je velikim dijelom zasluga kluba. A 10. obljetnica tek je početak uspješnog rada i djelovanja kluba.

Darko Ivošević

Zajednica sportova PGŽ

O triatlon klubu Rival samo sve najbolje. Moj prvi veliki zadatak dolaskom u Odjel gradske uprave za sport i tehničku kulturu bila je kandidatura i priprema s klubom Prvenstva Europe za kadete i seniore U23 u Rijeci 2006. godine. Bila je to velika i zahtjevna organizacija prvenstva, te izuzetno uspješna i hvaljena. Tad sam kazao: "Ovo je veliki klub, klub velikih sportskih zaljubljenika, pravih sportaša i sportskih volontera". Nakon toliko godina, nisam se prevario - pravi su. Čestitam.

Veljko Karabaić, prof.

Pročelnik Odjela gradske uprave za sport i tehničku kulturu

Čestitajući vam na deset godina uspješnog rada, ne mogu se ne prisjetiti naše prve velike suradnje prilikom organizacije Prvenstva Europe u triatlonu 2006. godine. U izuzetno složenim uvjetima organizacije tog prvenstva vaši su članovi svojim nesebičnim radom i trudom pokazali koliko vole i poštju svoj klub.

Angažman članova kluba nastavio se i kroz volonterski doprinos prilikom organiziranja brojnih sportskih manifestacija održanih u Rijeci.

Vaša aktivnost i motiviranost često se ističu kao hvalevrijedan primjer funkciranja kluba, i kao kluba prijatelja cijelokupnog riječkog sporta. Za sav uspjeh zaslužni su vaši sportski djelatnici, treneri, sportaši i prijatelji kluba. No, moram istaknuti gosp. Damira Živkovića koji nas svaki puta iznova oduševljava svojom predanošću i zalaganjem a sve u cilju stvaranja još boljeg i još uspješnijeg kluba.

Želim vam još puno godina uspješnog rada i dobrih sportskih rezultata,

Verica Mance

Glavna tajnica Riječkog sportskog saveza

S obzirom na obnašanje funkcije Glavnog tajnika HTS-a, moji kontakti s triatlon klubom Rival i njegovim članovima traju od samog osnutka kluba.

Za HTS bilo je izuzetno značajno osnivanje i rad TK-a Rival koji je svojim djelovanjem u triatlonu pokrio područje Rijeke, za Hrvatsku značajnog sportskog središta.

Od samog početka uočio sam velik entuzijazam članova Rivala koji je do izražaja posebno došao prilikom organizacije EP za U23 i kadete 2006. godine.

Naime, prekrasna i za triatlon idelana staza na Preluku bila je inspiracija da se HTS s Rijekom i Rivalom kandidira za tako prestižnu utrku. Organizacija triatlonske utrke zahtijeva izuzetan trud i zalaganje organizatora, u ovom slučaju TK-a Rival, koji je uz svoje članove morao okupiti i nekoliko stotina volontera da bi se utrka besprijekorno održala.

Pred članovima TK Rivala bila je ogromna odgovornost prema ETU, s obzirom da je trebalo organizirati 8 odvojenih utrka u kategorijama mladih seniora (EP), kadeta (EP štafetno) i ETU juniorskog kupa.

Iako je i natjecanje u navedenim kategorijama bilo zuzetno zahtjevno, domaćini su zahvaljujući članovima i mnogobrojnim volonterima uspješno obavili sve zadaće i time opravdali očekivanja, uz mnogobrojne pohvale predstavnika zemalja sudionica EP.

To je sigurno bilo do sada u Hrvatskoj najzahtjevnije i najznačajnije natjecanje u triatlonu uz sudjelovanje vrhunskih europskih triatlonaca.

TK Rival predstavlja značajnu kariku u razvoju triatlona u Hrvatskoj i svojim radom članovi kluba daju velik doprinos Hrvatskom triatlon savezu. Rijeka s Rivalom i idealnom stazom na Preluku imaju odlične uvjete i potencijal za organizaciju vrhunskih triatlonskih natjecanja i u budućnosti.

Triatlon klubu Rival i njegovim članovima čestitam 10. godišnjicu sa željom da i dalje nesobičnim zalaganjem razvijaju triatlonski sport u Rijeci i Hrvatskoj.

Goran Vrbanac

glavni tajnik HTS-a

Moj prvi susret s Rivalom dogodio se na bazenu Kantrida sasvim slučajno. Ustvari sam došla samo malo isprobati plivanje za ispit, a onda sam skušila ne samo da ne mogu preplivati bazen, nego da ni ne znam plivati kraul. Bila sam tako sretna da sam našla na Damira koji mi je ispravio moje mlataranje rukama i čak sam počela plivati kraul. Budući da nisam baš neka od plivanja, kada sam položila ispit prestala sam dolaziti na bazen. Ali kraul mi je ostao zauvijek :) a tako i neka povezanost s Rivalom.

Velika hvala triatlon klubu Rival što nam uvijek pomaže u realizaciji naših pustolovnih projekata!

Darija Bostjančić

Dvije godine zaredom imao sam priliku biti dijelom hvalevrijedne humanitarne triatlonske utrke Dobrota kao pripomoć klubu Rival u organizaciji iste, a sudjelova sam i kao natjecatelj. To je bilo moje prvo iskustvo s triatlonom, a i upoznavanje s čelnim ljudima kluba, ponajprije g. Damirom Živkovićem.

Zahvalan sam Vam što ste mi dali priliku da bar nakratko budem dio Vašeg kolektiva, a i triatlonske utrke u kojoj sam osjetio svu žar ekipne, natjecateljske borbe oplemenjene humanitarnom notom. Za učiniti nešto dobro i plemenito potrebno je tako malo, a za osvojiti vrhunske rezultate u triatlonu tako puno. Vi možete biti ponosni što pokazujete da imate i jedno i drugo!

Sa željama za svu sreću u dalnjem radu pozdravlja vas Vaš triatlonac.

Neno Pavinčić

Godine 2007. susjeda me zamolila ako bih triatlon klubu Rival pomogla organizirati jednu manifestaciju. Iznenadeno sam je pogledala i rekla: "Sorry, ali ja ti ne radim PR za organizacije koje uključuju oružje, to jednostavno ne ide s mojim uvjerenjima". Žena me iznenadeno pogledala i objasnila mi što je triatlon. Ubrzo je pao sastanak s Rivalovcima. Kad se danas osvrnem, bilo je vrlo uzbudljivo od samih početaka suradnje. Odmah sam uočila da su to zaljubljenici u sport i da vjeruju u ono što rade, da je prisutan ogromni entuzijazam, ali da nedostaje komunikacije i rada s javnošću, pogotovo s medijima, pokroviteljima, ali i sa članovima kluba. Manifestaciju smo uspjeli organizirati i klub je postao vrlo prepoznatljiv s utrkom Kostrenski triatlon o kojoj su lokalni i nacionalni mediji, sve četiri godine koliko se održavala, mnogo izvještavali, a prepoznali su je i brojni stranci koji su se na njoj utrkivali, kao i mnoge osobe iz javnog života.

Ako postoji brak iz interesa, onda je to sigurno između mene i Rivala. Vjerujem da sam svojim angažmanom i radom pomogla Rivalu da postane prepoznatljiv u javnosti i dala svoj doprinos popularizaciji ovog sporta među djecom i odraslima. Rival je i meni pružio jedan novi, bolji i ljepši pogled na život i svijet. Kad se družiš s triatloncima ne možeš ne zavoljeti prirodu. Danas niti ja ne bih više mogla živjeti bez hodanja, trčanja, plivanja, teretane i boravka u prirodi. Preporučila bih triatlon svakome, bez obzira na dob i spol, da se makar rekreativno okuša u ovom jako zdravom sportu. Prijateljstva i druženja u Rivalu nešto su što nikad neću zaboraviti. Sretna sam što Rival ove godine slavi svoj 10. rođendan i ponosna sam što sam djelići povijesti ovog sporta i kluba u Hrvatskoj. Želim Rivalu još mnogo, mnogo rodendana i dobrih sportskih rezultata. Bravo Rival!!!

Mirna Međimorec
glasnogovornica

rezultati
Rivalovih
natjecatelja na
Prvenstvima
Hrvatske
2002. - 2011.

> 2002.

DUGI DUATLON DONJA STUBICA

Dejan Ljubas – 1. mjesto, juniori
Sandra Marinić – 3. mjesto, juniorke
Nedjeljko Marinić – 3. mjesto, veterani 1

SPRINT TRIATLON ZAPREŠIĆ

Dejan Ljubas – 2. mjesto, juniori

SUPERSPRINT TRIATLON BRIJUNI

Dejan Ljubas – 1. mjesto, juniori

OLIMPIJSKI TRIATLON BRIJUNI

Damir Šegota – 2. mjesto, veterani

> 2003.

AKVATLON BAKAR

Elena Marjančević – 1. mjesto, juniorke
Igor Malešević – 1. mjesto, veterani 1
Nedjeljko Marinić – 1. mjesto, veterani 2

KRATKI DUATLON DONJA STUBICA

Dejan Ljubas – 2. mjesto, U23
Mirko Hrvajić – 3. mjesto, U23
Nedjeljko Marinić – 2. mjesto, veterani 2

KRATKI TRIATLON ZAGREB

Mirko Hrvajić – 2. mjesto, U23

SPRINT DUATLON ZAGREB

Dejan Ljubas – 1. mjesto, juniori
Bojan Rafaj – 2. mjesto, juniori
Sandra Marinić – 3. mjesto, juniorke
Dejan Ljubas, Bojan Rafaj, Matija Golub – 2. mjesto, juniori ekipno
Marija Juretić, Sandra Marinić, Elena Marjančević – 2. mjesto, juniorke ekipno
Igor Malešević, Damir Šegota, Nenad Šimičić – 3. mjesto, veterani ekipno

SPRINT TRIATLON GORNJA STUBICA

Dejan Ljubas – 3. mjesto, seniori
Nedjeljko Marinić – 2. mjesto, veterani 2
Elena Marjančević – 3. mjesto, juniorke

EKIPNI SPRINT TRIATLON FUŽINE

Zoran Grahovac, Dejan Ljubas, Zdenko Tijanić – 2. mjesto, seniori ekipno

> 2004.

KLASIČNI DUATLON DONJA STUBICA

Dejan Ljubas – 1. mjesto, seniori i u ukupnom poretku

SPRINT DUATLON ZAGREB

Dejan Ljubas – 2. mjesto, seniori
Elena Marjančević – 1. mjesto, juniorke

SUPERSPRINT TRIATLON PULA

Elena Marjančević – 1. mjesto, juniorke

SPRINT TRIATLON SPLIT

Dejan Ljubas – 3. mjesto, seniori
Elena Marjančević – 1. mjesto, juniorke
Mateo Marinić – 2. mjesto, kadeti
Jana Heder – 1. mjesto, kadetkinje
Damir Šegota – 2. mjesto, veterani 1
Nedjeljko Marinić – 3. mjesto, veterani 2

AKVATLON PULA

Dejan Ljubas – 1. mjesto, seniori
Nenad Šimičić – 1. mjesto, veterani
Damir Šegota – 2. mjesto, veterani
Igor Malešević – 3. mjesto, veterani
Elena Marjančević – 2. mjesto, juniorke
Mateo Marinić – 2. mjesto, kadeti
Jana Heder – 1. mjesto, kadetkinje

> 2005.

SPRINT DUATLON LABIN

Elena Marjančević – 2. mjesto, juniorke
Damir Šegota – 1. mjesto veterani 2
Nedjeljko Marinić – 2. mjesto veterani 2
Mateo Marinić – 2. mjesto, kadeti

KLASIČNI DUATLON DONJA STUBICA

Goran Žunić – 1. mjesto, U23
Damir Šegota – 2. mjesto, veterani 2

OLIMPIJSKI TRIATLON MLJET

Dejan Ljubas – 2. mjesto, U23 i 3. mjesto u ukupnom poretku
Damir Šegota – 2. mjesto, veterani 2

SUPER SPRINT TRIATLON ZAGREB

Manuela Todeskini – 2. mjesto, juniorke

AKVATLON PULA

Dejan Ljubas – 1. mjesto, seniori i u ukupnom poretku
Jana Heder – 1. mjesto, kadetkinje
Mateo Marinić – 3. mjesto, kadeti
Nenad Šimićić – 1. mjesto, veterani 1
Damir Šegota – 1. mjesto, veterani 2
Igor Malešević – 2. mjesto, veterani 2
Goran Žunić – 2. mjesto, seniori
Iva Tomić – 1. mjesto, seniorke
Manuela Todeskini – 1. mjesto, juniorke

SPRINT TRIATLON RIJEKA

Jana Heder – 1. mjesto, kadetkinje
Dejan Ljubas – 1. mjesto, seniori 1 i 2. mjesto u ukupnom poretku
Damir Šegota – 2. mjesto, veterani 2
Zdenko Tijanić – 2. mjesto, veterani 1
Mateo Marinić – 2. mjesto, kadeti

> 2006.

SPRINT DUATLON LABIN

Mateo Marinić – 1. mjesto, kadeti
Dejan Ljubas – 1. mjesto, seniori 1 i u ukupnom poretku
Zdenko Tijanić – 1. mjesto, veterani 1
Damir Šegota – 2. mjesto, veterani 2

AKVATLON PULA

Dejan Ljubas – 1. mjesto, seniori i 3. mjesto u ukupnom poretku
Danilo Vejnović – 2. mjesto, seniori
Iva Tomić – 1. mjesto, seniorke
Damir Šegota – 1. mjesto, veterani 2
Igor Malešević – 2. mjesto, veterani 2

SPRINT TRIATLON PAKOŠTANE

Iva Tomić – 3. mjesto, seniorke
Dejan Ljubas – 3. mjesto, seniori 1

KLASIČNI DUATLON DONJA STUBICA

Iva Tomić – 2. mjesto, seniorke

> 2007.

AKVATLON PULA

Danilo Vejnović – 3. mjesto, seniori 1
Nenad Šimićić – 1. mjesto, veterani 2
Damir Šegota – 2. mjesto, veterani 2

KLASIČNI DUATLON DONJA STUBICA

Dejan Ljubas – 1. mjesto, seniori i u ukupnom poretku
Nenad Šimićić – 2. mjesto, veterani 2
Iva Tomić – 2. mjesto, seniorke

SPRINT DUATLON DONJA STUBICA

Mia Šimićić – 3. mjesto, kadetkinje

OLIMPIJSKI TRIATLON ZAGREB

Iva Tomić – 1. mjesto, seniorke i u ukupnom poretku
Damir Šegota – 3. mjesto, veterani 2

SPRINT TRIATLON GORNJA STUBICA

Damir Šegota – 2. mjesto, veterani 2
Iva Tomić – 2. mjesto, seniorke

› 2008.

AKVATLON PULA

Mia Šimičić – 2. mjesto, kadetkinje
Danilo Vejnović – 2. mjesto, seniori 2
Nenad Šimičić – 1. mjesto, veterani 2
Višnja Šoštarić – 3. mjesto, seniorke

KLASIČNI DUATLON DONJA STUBICA

Dejan Ljubas – 1. mjesto, seniori 1 i u ukupnom poretku
Nenad Šimičić – 3. mjesto, veterani 2

OLIMPIJSKI TRIATLON ZAGREB

Dejan Ljubas – 3. mjesto, seniori 1
Damir Šegota – 2. mjesto, veterani 2
Iva Tomić – 2. mjesto, seniorke
Elena Marjančević – 3. mjesto, U23

SPRINT TRIATLON SUPETAR

Dejan Ljubas – 3. mjesto, seniori 1
Iva Tomić – 3. mjesto, seniorke

› 2009.

SPRINT AKVATLON PULA

Danilo Vejnović – 1. mjesto, seniori 2
Iva Tomić – 1. mjesto, seniorke
Nenad Šimičić – 1. mjesto, veterani 2
Igor Malešević – 2. mjesto, veterani 2
Damir Šegota – 3. mjesto, veterani 2
Filip Ljubetić – 2. mjesto, mladi juniori
Željko Žic Solis – 1. mjesto, veterani 3

SUPERSPRINT AKVATLON PULA

Dino Pelosa – 2. mjesto, kadeti
Mia Šimičić – 2. mjesto, kadetkinje

SUPERSPRINT DUATLON DONJA STUBICA

Filip Ljubetić – 1. mjesti, mladi juniori
Dino Pelosa – 2. mjesto, kadeti
Mia Šimičić – 2. mjesto, kadetkinja

KLASIČNI DUATLON DONJA STUBICA

Dejan Ljubas – 2. mjesto, seniori 1
Wanda Svrakić – 3. mjesto, seniorke

SPRINT TRIATLON GORNJA STUBICA

Danilo Vejnović – 3. mjesto, seniori 2
Damir Šegota – 3. mjesto, veterani 2
Filip Ljubetić – 3. mjesto, mladi juniori
Željko Žic Solis – 3. mjesto, veterani 3

SUPERSPRINT TRIATLON GORNJA STUBICA

Mia Šimičić – 3. mjesto, kadetkinje

SPRINT DUATLON PULA

Damir Šegota – 3. mjesto, veterani 2
Filip Ljubetić – 3. mjesto, mladi juniori

SUPERSPRINT DUATLON PULA

Dino Pelosa – 2. mjesto, kadeti

› 2010.

SPRINT AKVATLON PULA

Danilo Vejnović – 1. mjesto, seniori 2
Nenad Šimičić – 1. mjesto, veterani 2
Igor Malešević – 1. mjesto, veterani 3
Damir Šegota – 2. mjesto, veterani 3

SUPERSPRINT AKVATLON PULA

Lucija Petrović – 1. mjesto, mlađe kadetkinje
Dorotea Čargonja – 2. mjesto, mlađe kadetkinje
Chiara Gruber – 3. mjesto, mlađe kadetkinje

DUGI TRIATLON BLED

Iva Tomić – 2. mjesto, seniorke

SUPERSPRINT DUATLON ZA JUNIORE ŽRNOVNICA

Mia Šimičić – 3. mjesto, mlađe juniorke

SPRINT TRIATLON PULA

Danilo Vejnović – 2. mjesto, seniori 2

Damir Šegota – 2. mjesto, veterani 3

Mia Šimičić – 3. mjesto, mlađe juniorke

SUPERSPRINT DUATLON ZA KADETE DONJA STUBICA

Dino Pelosa – 2. mjesto, kadeti

Antonia Zaharija – 1. mjesto, kadetkinje

OLIMPIJSKI TRIATLON SPLIT

Damir Šegota – 2. mjesto, veterani 3

SPRINT DUATLON VRLIKA

Nenad Šimičić – 1. mjesto, veterani 2

Dino Pelosa – 1. mjesto, kadeti

DUPLI OLIMPIJSKI TRIATLON KRK

Iva Tomić – 1. mjesto, seniorke

› **2011.**

OLIMPIJSKI TRIATLON ZAGREB

Iva Tomić – 2. mjesto, seniorke

Damir Šegota – 2. mjesto, veterani 3

SUPERSPRINT DUATLON MEDULIN

Antonia Zaharija – 1. mjesto, kadetkinje; 3. mjesto, mlađe juniorke i juniorke

Dorotea Čargonja – 1. mjesto, mlađe kadetkinje; 3. mjesto, kadetkinje

Lucija Petrović – 2. mjesto, mlađe kadetkinje

Antonia Zaharija, Dorotea Čargonja, Lucija Petrović – 1. mjesto, ekipno

Matko Mrakovčić – 1. mjesto, mlađi kadeti

Karla Šešelja – 3. mjesto, mlađe kadetkinje

Pjetter Nua – 3. mjesto, mlađi kadeti

SUPERSPRINT TRIATLON ROVINJ

Dorotea Čargonja – 1. mjesto, mlađe kadetkinje; 3. mjesto, kadetkinje

Antonia Zaharija – 1. mjesto, kadetkinje

Lucija Petrović – 2. mjesto, mlađe kadetkinje

Antonia Zaharija, Dorotea Čargonja, Lucija Petrović – 2. mjesto, ekipno

Chiara Gruber – 3. mjesto, mlađe kadetkinje

Damir Šegota – 1. mjesto, veterani 3

Danilo Vejnović – 3. mjesto, seniori 2

Matko Mrakovčić – 3. mjesto, mlađi kadeti

Igor Malešević – 3. mjesto, veterani 3

SPRINT AKVATLON ZADAR

Nenad Šimičić – 2. mjesto, veterani 2

Damir Šegota – 1. mjesto, veterani 3

Igor Malešević – 2. mjesto, veterani 3

SUPERSPRINT AKVATLON ZADAR

Matko Mrakovčić – 3. mjesto, mlađi kadeti

Dorotea Čargonja – 2. mjesto, mlađe kadetkinje

Lucija Petrović – 3. mjesto, mlađe kadetkinje

SPRINT DUATLON DONJA STUBICA

Nenad Šimičić – 1. mjesto, veterani 2

Damir Šegota – 3. mjesto, veterani 3

SPRINT TRIATLON GORNJA STUBICA

Damir Šegota – 3. mjesto, veterani 3

SPRINT DUATLON VRLIKA

Damir Šegota – 2. mjesto, veterani 3

Nenad Šimičić – 1. mjesto, veterani 2

GABRIEL d.o.o. Hegedušićeva 17, RIJEKA

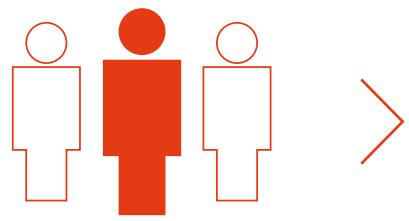
Izložbeni salon keramike & staklenog mozaika, specijalistička gradevinska kemija, projektiranje i dizajn
Franje Čandeka 8b, Rijeka | tel./fax: 051 678 732 i 678 733

www.wallstudiofloor.com

ELEKTROINSTALACIJE „VALINČIĆ“

A.Rosovića 8
51417 MOŠĆENIČKA DRAGA

mob.091 546 1683
091 573 3880
091 568 6336

**popis
člena**

NATJECAJELJSKI DIO RIVALA S TRENERIMA I UPRAVOM KLUBA 2012. GODINE

a | Adamec Erik
Alberini Dino
Alberini Patricia
Alberini Dominic
Alessia Marot
Andrić Ivan

b | Babić Hrvoje
Babić Boris
Bakić Josip
Balen Viena
Baričević Frano
Barišić Nensi
Bašagić Nedžad
Bastiančić Sandro
Bazdulj Dino
Begić Nika
Begonja Tea
Begović Ira

Begović Elma
Bek Ivica
Bek Vesna
Belčić Mladen
Belić Magdali
Belović Lucija
Belović Matija
Bičanić Matea
Bilić Anton
Bilić Marin
Biljan Marko
Blagojević Noel
Blaškan Anto
Blašković Zvonimir
Blažić Željko
Blečić Marin
Boca Siniša
Borčić Nikola

Bošković Mirta
Bošković Lovro
Brenč Hrvoje
Brugger Noah Gabriel
Budeč-Andrić Svetlana
Buha Matea
Buha Nikolina
Butković Ana
Butković Teo
Butorac Petra
Butorac Paola
Butorac Saša
Butorac Viktor Vid
Cepić Zvonomir
Cezner Loren
Cezner Dorian
Crgonja Antonia
Crnovršanin Edin

Čvjetković Filip
Čvjetković Jana
Čabrijan Dora
Čančarević Marko
Čargonja Dorotea
Čargonja Edi
Čip Martina
Čop Luka
Čop-Janjac Gordana
Črnjarić Ivan
Črnjarić Franjo
Čučković Petra

d
Debelić Andro
Debelić Davor
Delač Laura
Delaš Marija
Devjak Antonio
Dorčić Vedran
Drakulić Željko

d
Đondraš Johnny

Đordić Sandra
Đudarić Marin
Đudarić Marija

e
Eisenkohl Snježana

Emšo Kenan
Ercegović Jolanda
Eškinja Diego
Eškinja Antonio

f
Evelin Francetić
Fabjančić Martina
Faustini Loris
Filipović Lara
Flegar Petra
Fric Andrej
Frković Mateo
Frilan Roko

g
Gajić Enni
Gašparović Valentino
Girotto Leo
Girotto Paulino
Gjurgjević Deni
Glavan Jurica
Glažar Lara
Golac Lucija
Golčić Goran

Grabovac Ana
Grahovac Zoran
Grđan Nikola
Grković Nikolina
Gruber Chiara
Gruber Gioia
Grubiša Mauro
Gruškovnjak Linda
Gržalja Martina
Gržalja Karmen
Gržić Ildo

h
Hadžić Leo
Hajduk Vedran
Hajduković Marin
Hanza Marko
Haramija Laura
Harapin Sanjin
Hatežić Jasmina
Heder Jana
Heruc Svebor
Host Leon
Hranj Sara
Hrbatović Deni
Hrvatin Matej
Hrvojić Mirko

i
Ilanić Zvonimir
Ilišinović Mateo
Ivičak Lea
j
Jančić Aleksandar
Jančić Tin
Janežić Borna
Javor Igor
Javor Emil
Jedriško Sebastijan
Jelovac Mineo
Jermaniš Sandra
Josipović Adrian
Josipović Christian
Jugo Andrija
Jurčec Dalibor
Juretić Maria
Jurišević Tia
Jurjević Ted
Jurković Tina
Juršić Marko

Jusić Marko
Jutrović Fran
k
Kadić Kain
Kajfeš Ivan
Kalac Ivan
Kapović Ena
Kapović Tia
Karlić Antonio
Karlo Klincov
Kaštelan Vanja
Katalinić Matej
Kauzlarić Matija
Kazazi Ivan
Kirinčić Karlo
Kmezić Igor
Kokić Tina
Kontošić Dario
Kontošić Ivana
Korić Franjo
Korolija Venio
Kovačević Loren
Krajnović Prosenjak Roco
Kraljić Hana
Kranjčević Andro
Krebel Marko
Krizmanić Paolo
Kružić Tea
Krzyk Arsen
Krzyk Miroslav
Krzyk Liza
Kulić Zlatko
Kuman Kristina
Kusijanović Mario
Kutleša Leonarda

l
Lakičević Viktor
Legović Marina
Lisac Žan
Ljubas Dejan
Ljubetić Filip
Ljubetić Vanessa
Lokas Vlado
Lorenzin Dragan
Lukač Josip
Lušić Dora
m
Malenica Lina

Malešević Igor
Malešević Matej
Malešević Timna
Manestar Ivica
Marčeta Sara
Maretić Ozren
Marijančić Dominik
Marijančić Domagoj
Marinac Valter
Marinčić Zvonimir
Marinić Nedjeljko
Marinić Mateo
Marinić Ines
Marinić Sandra
Marjančević Elena
Markoč Moana
Marković Ema
Marković-Trlin Marko
Maslać Lea
Matak Korina
Matarnja Aleksandar
Matešić Žarko
Matešić Filip
Matić Vid
Matovina Saša
Matulić Antonio
Mažuranić Robert
Medić Tea
Medić Hrvoje
Međimorec Mirna
Medved Dolores
Medved Zoran
Mesec Damir
Meštrović Irja
Meštrović Nikica
Mikuličić Saša
Milaković Igor
Milardović Luka
Milardović Ivan
Milovanović Ena
Mimica Nikola
Mirković Lovro
Mišković Petar
Mišović Marko
Mladenović Dorotea

Mladenović Petar
Mraović Barbara
Mršnik Darko
Mrvčić Robert
n Nemetz Marko
Nemetz Mario
Nežić Nevio
Nikoloski Ema
Nikšić Jamin
Novak Bojan
Nua Pjeter
o Odović Luka
Orlić Jelena
Oršić Hrvoje
Ostojić Dalibor
Oštrić Maja
p Pahor Branko
Pandža Lovro
Pandža Leon
Paris Lorna
Pavković Marko
Pavletić Damijan
Pavletić Nola
Pavlović Maja
Pelosa Dino
Pelosa Alessia
Pepelar Gabriel
Peranić Krešimir
Perković Ivanka
Pernokaj Aleksandar
Petc Željka
Petrović Danijel
Petrović Lucija
Pilić Leonardo
Pletenac Ivan
Plišić Petra
Pomazan Loris
Prenc Leo
Pribanić Boris
Prodan Marko
Prokop Bojan
Prpić Juraj
Prpić Petar
Pupovac Vanja
Puratić Valeria

Puvača Irina
q Qazimi Tino
r Rabar Helena
Rabar Patrick
Rački Corina
Radić Matić Ružica
Radmanović Jovica
Radošević Karlo
Radošević Nika
Radović Gordan
Radulović Siniša
Rafaj Bojan
Rajčić Ena
Rajlić Rea
Randelj Nina
Ražov Nikola
Richter Ivica
Rimaj Igor
Rodin Lukas
Rodin Noa
Rubaša Nikolina
Rubeša Andrej
Rudan Hari
Rudan Ramai
Rukavina Mateo
Ružić Damir
s Sanković Kim
Santini Iva
Saršon Nina
Schembri Vanja
Seršić Vanja
Sigmund Larisa
Simone Josip
Simone Petar
Sinko Petar
Skender Tomislav
Skorupan Ljubica
Smaila Dora
Smiljanić Biljana
Smojver Petar
Smoković Daniel
Smokrović Ana
Spinčić Tajana
Staničić Sandro
Stanojević Mia

Stipaničev Dino

Stipić Eric

Stipić Raul

Stipković Goran

Stjelja Kralj Nicol

Stožić Đani

Stolčić Lara

Storff Patrik

Strenja Leonarda

Strenja Vilim

Stroligo Claudio

Stupičić Jurica

Sulovskya Vitezica Mia

Sušanj Nikola

Svrakić Wanda

Šalić Alan

Šarčević Melani

Šarunić Ivan

Šćulac Antonio

Šegota Damir

Šegulja Damir

Šegulja Dunja

Šešelja Karla

Šešelja Lea

Šikanjić Bojan

Šimičić Nenad

Šimičić Mia

Šimičić Nana

Šimunić Dinko

Škamo Dino

Šoštarić Višnja

Šoštarić Žana

Štefančić Anja

Štefančić Fran

Štefanek Vedran

Štefanić Manuela

Štimac Vid

Štokan Željko

Šubljar Karlo

Šubljar Filip

Šupek Vladimir

Taletović Mirsad

Tanšek Zoran

Tenace-Pomazan Pier

Teodor Ivan Radić

Tepić Ana-Marija

Tepić Luka

Tepuš Paula

Težak Zorana

Tijanić Zdenko

Tišlerić Ana

Todeskini Manuela

Toić Dražen

Tomaš Lovro

Tomić Iva

Tonsi Luana

Tonsi Vanessa

Topić Luka

Topić Ena

Troha Veljko

Troha Jasmina

Tuhtan Katarina

Turković Danijel

Udović Tina

Unković Sandro

Uravić Ivan

UŠljebrka Krainz Rafael

Vale Sven

Vale Lana

Valenčić Ejla

Valić Bruno

Valinčić Aurora

Valinčić Moris

Varaklić Teo

Vejnović Danilo

Veršić Krunoslav

Veršić Lucija

Veršić Jakov

Veršić Viktor

Vičević Vedran

Vičić Slaven

Vidmar Lana

Vidmar Katarina Marina

Vidović Sara Ana

Viljevac Vedran

Vlahović Hrvoje

Vlašić-Klasan Leo

Voloder Mihael

Vozila Virna

Vrklijan Marko

Vrljević Vana

Vrljević Lea

Vučić Filip

Vučić Saša

Vučković Diana

Vukelić Krešimir

Vukelić Eva

Vukelić Ana

Vukić Bernard

Vukić Ante

Vukoja Lea

Vukoja Aja

Vukojević Sanjin

Vukojević Lorna

Vuković Ida

Vuković Ira

Vuletić Ivan

Vuletić Josipa

Wruss Gaia

Zaharija Antonia

Zaharija Maria

Zanki Roko

Zbašnik Rene

Zetaić Anamarija

Zgombić Bruno

Zoretić Robert

Zoretić Rino

Zoretić Korina

Zoretić Karlo

Žarković Mauro

Žeželić Lea

Žeželić Antonio

Žic Solis Željko

Židan David

Živković Damir

Živković Danijela

Živković Nina

Živković Luka

Žunić Goran

š

u

v

z

ž

t

Horizontal line at the bottom of the page.

Triatlon klub Rival ne bi slavio 10 godina postojanja da nije imao iznimnu prijateljsku pomoć. Neizmjerna hvala svim prijateljima kluba, a to su:

Zoran Tanšek
Vaso
Ildo Gržić
Goran Žunić
Bruno Valić
Bojan Prokop
Dino Alberini
Dalibor Kalčić
roditelji
Bazeni Kantrida
Verica Mance
Valentino Gašparović
Vid Matić
Darija Bostjančić
Lucio Slama
Neno Pavinčić
Grad Rijeka
Riječki sportski savez
Veljko Karabaić
Mirna Međimorec
Darko Ivošević
Goran Vrbanac
kreativna agencija Molekula
obitelj Živković
obitelj Marinić
Dorotea Bralić Kumar
Zorica Lukić
internetski portal www.3sporta.com

Monografiju pomogli

Katalinić Sanja
Pleš-Brugger Helena
Korić Franjo
Jermaniš Ivošević Sandra
Tanšek Zoran
Obitelj Grubiša
Haramija Laura
Obitelj Šimičić
Primorsko-goranska županija
HEP Opskrba
Tiskara Zambelli
LB Kom
RB Auto d.o.o.
IMG d.o.o.
Obitelj Pandža
Gabriel d.o.o.
Čip Martina
In Medias d.o.o.
Obitelj Živković
Splitska Banka d.d.
Zajednički Obrt Valenčić
Alter koncept d.o.o.
Grahovac Zoran
Wüstenrot stambena štedionica d.d.
Obitelj Strenja
Samostalna radnja za sječu Sonja Permar
Elmar d.o.o., Dražice
Rapska plovidba d.d.
Promex d.o.o., Čavle
Žic Solis Željko
Elektro Merkur d.o.o.
Obitelj Zbašnik
San, Uslužni Obrt
Obitelj Harapin
Ri-Ing d.o.o.
Arca Fiumana

Iznimnu potporu klubu i monografiji pružili su
Primorsko-goranska županija

Grad Rijeka

IMPRESUM

IZDAVAČ

Triatlon klub Rival
J.K. Jeretova 6
51000 Rijeka

Email: triatlon@rival.hr

TEKST

Martina Čip

DIZAJN I GRAFIČKA PRIPREMA

Molekula, kreativna agencija

TISAK

Printerica grupa

NAKLADA

500 primjeraka

Rijeka, ožujak 2012.

2002. - 2012.

Deset godina postojanja u triatlonu bi se moglo brojiti kao
trideset godina - deset po sportu.

www.rival.hr